

## Arrest

nr. 299 553 van 8 januari 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X  
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. GEERTS  
Antwerpsesteenweg 16-18  
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 17 februari 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. GEERTS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van H.A. (verzoeker) als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Luzhë en bezit u het Albanees staatsburgerschap. Uw familie is sinds lang in een bloedwraak verwickeld met de familie H. (...). De bloedwraak begon in september 1997 toen uw oom H.H. (...) tijdens een meeting van de Democratische Partij bedreigd en geslagen werd door toenmalig politiecommissaris F.H. (...). Wat later, in januari 1998, vermoordde F.H. (...) uw andere oom S.H. (...) in het politiecommissariaat. F.H. (...) werd drie maanden geschorst en kon nadien opnieuw zijn post als politiecommissaris bekleden. Later werd F.H. (...) zelf*

vermoord. Op 12 juli 1998 werd het huis van uw familie door de H. (...) -clan beschoten met zware artillerie. De vete tussen uw familie en de familie H. (...) kostte ook het leven aan uw neef G.H. (...) die in Tirana vermoord werd toen hij zeventien jaar oud was en aan H.H. (...), de man van uw nichtje. De familie H. (...) zat ook achter de moord op A.H. (...) die in het parlement had aangekaart dat F.H. (...) ongestraft zijn rivaal in het politiecommissariaat had kunnen vermoorden en bovendien na de moord aan de slag was kunnen blijven bij de politie. Twee weken na de moord op A.H. (...) beroofde de familie H. (...) ook een bank in Bajram Curri. In de zomer van 1999 werden u en uw neef aangevallen met een wapen. Jullie gingen niet naar de politie omdat destijds J.S. (...), die familie was van F.H. (...), het hoofd was van de cel misdaden van de politie. De H. (...)’s zijn ordinaire bandieten die naast overvallen ook geld verdienen door de wapenhandel met Kosovo. De bloedvete met de familie H. (...) kostte uiteindelijk aan een honderdtal mensen het leven en is ook en vooral een politieke kwestie. De H. (...)’s hebben banden met de socialistische partij terwijl uw familie banden heeft met de Democratische Partij. Zelf werd u in 2005 lid van de Democratische Partij en van 2005 tot 2009 was u verantwoordelijk voor de jongerenafdeling van uw partij. In de periode dat de Democraten aan de macht waren, i.e. van 2005 tot 2013, werd het wat stiller in de bloedvete waarin jullie verwikkeld waren en jullie voelden zich dus veiliger. De familie H. (...) werd door de Albanese autoriteiten gezocht wegens verschillende moorden, belandde in de loop der jaren in Zweden en verzocht er om internationale bescherming. Hun verblijf in Zweden verhinderde hen echter niet om via handlangers toe te slaan. Op 28 februari 2011 werd uw oom I.H. (...) ernstig verwond door jullie buur A.K. (...), ogenschijnlijk naar aanleiding van een banale ruzie over een stuk bos. Het openbaar ministerie veroordeelde hem tot slechts drie jaar celstraf. U vermoedt dat de ruzie over het stuk bos een drogreden is en dat in werkelijkheid de familie H. (...), die in 2011 op het moment van de moordpoging op uw oom dus in Zweden verbleef, uw buur betaald heeft om hem uit de weg te ruimen. A.K. (...) trok na zijn celstraf immers ook naar Zweden waar hij gezien werd met H.H. (...), een familielid van de tegenpartij. Van 2012 tot 2015 was u aan de slag als politie-inspecteur in Tropojë en nadien was u verantwoordelijk voor het sportdepartement binnen het district Tropojë. U engageerde zich binnen de Democratische Partij en u schreef verschillende kritische artikels waarin u het beleid van Edi Rama op de korrel nam. Tijdens de verkiezingen van 2017 was u lid van de kiescommissie. In 2018 vernam u via contacten van uw oom H.H. (...), die een belangrijke functie bekleedde binnen de Democratische Partij en brandweercommissaris was van Tirana, dat H.H. (...) regelmatig naar Albanië komt. In 2018 en 2019 nam u deel aan protesten tegen de overheid, tegen de georganiseerde misdaad en tegen de alomtegenwoordige corruptie. Naar aanleiding van de protesten werden u en uw broer C. (...) verschillende keren opgepakt en geslagen, zo ook op 2 juni 2019. Die dag werden jullie beiden aangehouden maar uiteindelijk kon u na enkele uren beschikken terwijl uw broer aangehouden bleef, omdat hij beschuldigd werd van weerspanningheid en omdat hij springstoffen en vuurwerk bij had. Vier dagen later werd uw broer vrijgelaten maar hij moet zich sindsdien geregeld aanbieden bij het gerecht. Tot op heden is er nog steeds een gerechtelijke procedure hangende tegen hem en moet hij zich op gezette tijdstippen aanmelden. In 2019 vernam u andermaal van uw oom H. (...) dat H.H. (...) op wraak belust was en terug was in Tropojë. Jullie bleven voortdurend binnen omdat jullie bang waren dat jullie buiten het huis iets zou overkomen. U durfde zelfs niet meer te gaan werken. In oktober 2019 werd u ontslagen omdat u lange tijd niet opgedaagd was op uw werk. Twee jaar voor uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal trok de zender Top Channel, die pro-overheid is en dichtbij premier Edi Rama staat, naar Zweden om er een documentaire te draaien genaamd ‘Haklajt ë Tropojë’ waarin de familie H. (...) afgeschilderd werd als slachtoffers. De H. (...)’s stellen dat Sali Berisha (Democraat, voormalig president en minister-president van Albanië) achter de moorden op verschillende personen van de familie H. (...) zit en wil met de reportage de Democratische Partij in diskrediet brengen. Ofschoon Z.H. (...), die zelf levenslang kreeg voor twee wraakmoorden en thans ook in Zweden zit waar ze om internationale bescherming verzocht, de feiten trachtte te verbloemen en enigszins rooskleuriger trachtte voor te stellen, erkende ze dat haar familie S.H. (...) heeft vermoord. Ook de aanslag met de zware artillerie op uw huis wordt in de documentaire beschreven. Tijdens de verkiezingen van 2021 was u waarnemer in het stembureau voor de Democratische partij en werd u in die hoedanigheid bedreigd en uitgescholden door aanhangers van de Socialistische Partij. De politie keek toe en deed niets. In oktober 2021 kreeg u via sms bedreigingen. In de berichten werd u gevraagd waar uw oom H.H. (...), die het land inmiddels wegens bedreigingen verlaten had, verbleef. Uw belagers stelden dat ze uw familie één voor één gingen vermoorden. U ging naar het politiecommissariaat en deed aangifte. Op 7 november 2021 ging u naar de apotheek in Bajram Curri om medicijnen te halen voor uw zieke zoon. Toen u terugkeerde, werd u achtervolgd door een zwarte wagen met geblindeerde ruiten. Nadien ging u naar de politie en het parket om hiervan aangifte te doen. U sprak hierover ook met Isuf Celaj, de verantwoordelijke van de Democratische Partij voor Tropojë. Hij vertelde u dat hij u geen bescherming kon bieden en dat het beter was dat u het land verliet. Twee à drie weken na de achtervolging vernamen jullie van verschillende dorpsbewoners dat er in de buurt van uw huis gewapende mannen gesignaleerd werden. U vertrouwde de politie niet. U

oordeelde dat het te gevaarlijk werd en besliste om Albanië te verlaten. Op 6 februari 2022 verliet u Albanië samen met uw vrouw E.H. (...) (O.V. (...)) en uw zonen A. (...) en A. (...). U reisde naar België waar u op 16 februari 2022 om internationale bescherming verzocht. In België vernam u dat het onderzoek naar de bedreigingen werd afgesloten. De politie ontdekte dat het telefoonnummer waarvan de bedreigingen afkomstig waren behoorde tot een zekere D.H. (...) maar ze konden haar verder niet lokaliseren. U vreest bij terugkeer naar Albanië dat u en uw gezinsleden vermoord zullen worden. U vreest hierbij voornamelijk H. (...) en Z.H. (...) en hun kinderen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, een aantal attesten van gezinssamenstelling waaruit onder meer blijkt dat S. (...) en H.H. (...) uw ooms zijn, een beslissing van het parket d.d. 20 november 1999 waaruit blijkt dat de zaak tegen F.H. (...) geklasseerd wordt omdat hij vermoord werd, een beslissing van het parket d.d. 8 september 2000 waaruit blijkt dat het onderzoek naar de beschieting van jullie huis op 12 juli 2000 met zware wapens opgeschort wordt omdat de daders niet konden worden gevonden, enkele juridische stukken anno 2012 en 2013 waaruit blijkt dat A.K. (...) in 2012 in het kader van een dispuut over houtsprokkel op uw oom I. (...) heeft geschoten en dat hij naar aanleiding hiervan veroordeeld werd wegens het intentioneel verwonden van uw oom en illegaal wapenbezit, een schrijven van de Nationale Verzoeningscommissie, afdeling Tropojë, d.d. 24 augustus 2019, dat stelt dat de verzoeningspogingen tussen de families H. (...) en H. (...) mislukt zijn vermits de familie H. (...) op de vlucht is voor het gerecht, verschillende krantenartikelen betreffende de bloedwraak, twee via WeTransfer overgemaakte videofragmenten uit de bovenvermelde documentaire 'Haklajt ë Tropojë', uw ontslagbrief d.d. 9 oktober 2019 waaruit blijkt dat u ontslagen werd nadat u in september 2019 22 werkdagen niet op uw werk verschenen was, screenshots van de dreigberichten die u in oktober 2021 ontvangen heeft, documenten van het parket waaruit blijkt dat u op 26 oktober 2021 aangifte heeft gedaan van de dreigberichten die u tussen 5 en 23 oktober 2021 ontving en die u linkte aan het conflict met de familie H. (...) dat uw familie jaren daarvoor had, waarin bevestigd wordt dat er een onderzoek werd gestart in het kader waarvan u op 8 november 2021 uitgenodigd werd voor een verhoor tijdens hetwelk u verklaarde dat u de dag ervoor, op 7 november 2021, werd achtervolgd, en waaruit tot slot blijkt dat het onderzoek naar aanleiding van uw klacht werd opgeschort omdat de daders niet konden worden gevonden, twee links met informatie over twee telgen van de familie H. (...), met name H. (...) en Z.H. (...), uw lidkaart van de Democratische Partij, foto's waarop u te zien bent met de democraten Lulzim Basha en Sali Berisha, een attest van Isuf Celaj d.d. 4 april 2022 over uw lidmaatschap van de Democratische Partij en waaruit blijkt dat u en uw familieleden door jullie politiek engagement in de problemen kwamen met de autoriteiten, documenten ter staving van de juridische problemen van uw broer C. (...) ten gevolge van weerspannigheid ten aanzien van de politie, acht krantenartikelen van uw hand, screenshots van een foto waarop u met uw zoon poseert in Tropojë, die u op Facebook plaatste op 8 januari 2022, die ter sprake kwam tijdens uw persoonlijk onderhoud en die ook eerder op 22 juni 2021 door u op Facebook werd geplaatst en een aantal documenten in verband met uw verblijf in België.

#### B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat hoewel het bestaan van een oude vete tussen de familie H. (...) en H. (...) op zich niet betwist wordt – dit toonde u immers uitgebreid aan aan de hand van diverse bewijsstukken – en ofschoon u verklaarde dat de situatie onophoudelijk bedreigend was (CGVS II, p. 15), er ernstige vraagtekens kunnen geplaatst worden bij de actualiteit van deze bloedwraak.

Dit blijkt allereerst uit uw houding en deze van uw familieleden de afgelopen jaren.

Zo blijkt dat u tot in 2018 af en toe voor uw plezier naar de Schengenzone reisde, zonder er om internationale bescherming te verzoeken. Telkens keerde u naar Albanië terug (CGVS I A. (...), p. 6-7). Deze herhaalde terugkeer vanuit het buitenland naar Albanië zonder om internationale bescherming te verzoeken is slechts moeilijk in overeenstemming te brengen met de houding van iemand die daadwerkelijk in een bloedwraakzaak beweert te verkeren. Immers, volgens de regels van de Kanun is het gebruikelijk dat men het huis niet verlaat wanneer men in een bloedvete verwickeld is, aangezien

men overal buitenshuis het doelwit van de bloedwraak kan worden. Het is dan ook op zijn minst raadzaam om wanneer men bloedwraak vreest niet in het openbaar te verschijnen.

Uit uw verklaringen blijkt weliswaar dat u sinds uw laatste verblijf in het buitenland extra voorzichtig was, dat u de familie H. (...) probeerde te vermijden en dat u probeerde om zo min mogelijk in het openbaar te verschijnen, zeker sinds het moment dat u in 2018 en 2019 vernomen zou hebben dat H.H. (...) in Tropojë was met de bedoeling jullie te vermoorden. Sinds de zomer van 2019 ging u dan ook niet meer werken. Bovendien durfde u het attest van de verzoeningscommissie, dat al uitgereikt werd op 24 augustus 2019, uit angst niet in eigen persoon te gaan ophalen omdat u niet naar buiten durfde te komen: u kon bij elke beweging die u maakte immers gevaar lopen (CGVS I A. (...), p. 11; p. 20; p. 22-23; CGVS II A. (...), p. 16; p. 22). Deze door u geponeerde voorzichtigheid heeft u evenwel niet aangetoond. Zo bleef u, ondanks het in 2018 vernomen nieuws dat H.H. (...) in Tropojë zou zijn, nog gewoon doorwerken tot in de zomer van 2019 en nam u tot in juni 2019 deel aan protesten tegen de regering (CGVS I A. (...), p. 18-22). Ook sindsdien kwam u nog, in tegenstelling tot uw beweerde voorzichtigheid, geregeld buiten. Zo regelde u een paspoort en een identiteitskaart die in december 2019 werden uitgereikt. U was, ondanks de verschillende sms-bedreigingen in oktober 2021, op 7 november 2021 gewoon onderweg naar de apotheek met uw wagen (CGVS I A. (...), p. 12; CGVS II A. (...), p. 21). In november 2021 dronk u een koffie met een parlamentslid in een bar in Tirana (CGVS I A. (...), p. 8). Voorts blijkt uit uw Facebookprofiel dat u in januari 2022 nog een foto plaatste waarop u met uw zoon poseert in Tropojë. U verklaarde dat deze foto in 2018 of 2019, toen uw zoon ongeveer twee jaar oud was, genomen werd (CGVS I A. (...), p. 24), hetgeen echter niet aannemelijk is. Voor een tweejarige lijkt uw zoon immers wel zeer fors uit de kluiten gewassen. Geconfronteerd hiermee, verklaarde u dat u niet wist wanneer die foto genomen is, dat het inderdaad mogelijk was dat het in 2020 was en dat jullie in ieder geval voortdurend voorzichtig waren (CGVS I A. (...), p. 24). Na uw eerste persoonlijk onderhoud stuurde u via een advocaat nog een screenshot door waaruit blijkt dat de foto niet van januari 2022 dateert maar dat u ze reeds in juni 2021 op uw Facebookprofiel plaatste. Echter, hoewel u de foto inderdaad eerder op Facebook plaatste, dan nog dient vastgesteld te worden dat het, gelet op de toegenomen dreiging sinds 2018, bevreemdend is dat u in juni 2021 met uw zoon poseert voor een banale foto in Tropojë. Daarnaast kan opgemerkt worden dat het eveneens vreemd is dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat u niet meer zo actief was tijdens de jongste verkiezingen van 2021 en dat u enkel uw stem uitbracht – als familie waren jullie immers op de dag van de verkiezingen extra voorzichtig want jullie hadden informatie dat er toen iets kon gebeuren –, terwijl u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat u waarnemer was tijdens de verkiezingen van 2021 in uw eigen gemeente Llugaj (CGVS I A. (...), p. 6; p. 20; CGVS II A. (...), p. 7; p. 14; p. 20). Geconfronteerd hiermee, zei u enkel dat u, hoewel u inderdaad uw politieke activiteiten op een laag pitje had gezet, waarnemer was tijdens de jongste verkiezing (CGVS II A. (...), p. 20-21). Dat u in 2021 in het kader van de verkiezingen de functie uitoefende van waarnemer, nochtans een zichtbare functie in het kiesbureau – u was voorzien van een badge van de partij en u moest erop toezien dat iedereen een geldige stem uitbracht (CGVS II A. (...), p. 14) –, nota bene vlakbij uw woning in uw eigen gemeente Llugaj, is, gelet op het door u gelopen risico, erg eigenaardig. Dat u enerzijds in september 2019 gestopt was met werken en zelfs uw zoon niet naar de crèche durfde te sturen omdat u wraak vreesde, maar anderzijds post vat in een stemlokaal, waar socialisten u bedreigd zouden hebben – de H. (...)’s hebben banden met de socialisten –, is uiterst bevreemdend (CGVS I A. (...), p. 6; p. 23-24). Dat u waarnemer was valt dan ook zeer moeilijk te rijmen met uw reeds geciteerde verklaring dat jullie als familie zeer voorzichtig waren op de verkiezingsdag omdat u over informatie beschikte dat er iets zou kunnen gebeuren (CGVS I A. (...), p. 20). Dat u uiterekend op een dag dat mogelijke incidenten of wraakpogingen in de lucht hingen het risico zou genomen hebben om een zeer zichtbare functie in een stemlokaal te bekleden doet erg verbazen. Tot slot blijkt ook nog uit uw verklaringen dat u na de dreigementen van oktober 2021 een week in Elbasan verbleef (CGVS II A. (...), p. 17). Uit de verklaring van uw echtgenote, met name dat jullie tot op het moment van jullie vertrek in Luzha woonden (CGVS I E. (...), p. 4), kan opgemaakt worden dat u na uw verblijf in Elbasan gewoon naar huis terugkeerde. Dat u het, zoals aangehaald, niet eens aangedurfd zou hebben om het attest van de verzoeningscommissie te regelen, maar dat u hierna wel nog tot september 2019 kon werken, dat u uw paspoort en uw identiteitskaart kon regelen, dat u actief kon deelnemen aan de verkiezingen van 2021, dat u voor een banale foto kon poseren, dat u naar de apotheek kon gaan, dat u een koffie kon drinken in een bar in Tirana en dat u na een kort verblijf in Elbasan naar uw woonplaats terugkeerde, overtuigt hoegenaamd niet. Gelet op wat voorafgaat, heeft u uw voorzichtige houding en bijgevolg tevens de aanleiding van uw voorzichtige houding, met name de actuele vrees voor bloedwraak vanwege de familie H. (...), geenszins aannemelijk gemaakt.

Het voorgaande wordt bevestigd door de houding van uw familieleden, die volgens u nochtans, net als u, gevaar liepen: in de door u ontvangen dreigings’ en werden bijv. ook uw broers geviseerd en werd er gesteld dat heel de familie uitgeroeid zou worden (CGVS I A. (...), p. 12-14; p. 16; CGVS II A. (...), p. 6).

U legde echter weinig coherente en bevreemdende verklaringen af over de problemen die zij ondervonden en de omstandigheden waarin zij al dan niet vertrokken uit Albanië.

Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat A. (...) en A. (...) in Albanië wonen en dat C. (...) in Hamburg verblijft (Verklaring DVZ A. (...), vraag 17). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u een week voor uw eerste persoonlijk onderhoud van zowel A. (...) als A. (...) vernomen had dat ze Albanië zouden verlaten: u vermoedde dan ook dat A. (...) ten tijde van uw eerste persoonlijk onderhoud al in Duitsland of in een ander land was (CGVS I A. (...), p. 4). Uw vrouw antwoordde op de vraag wie er nog in Albanië woonde op het moment dat jullie het land verlieten – en aangezien heel de familie in hetzelfde huis woonde kan ervan uitgegaan dat uw vrouw dit wist (CGVS I A. (...), p. 5) – dat uw ouders, uw zus en uw broers daar ook woonden en dat ze bij het laatste contact dat u met hen vanuit België had gezegd hadden dat ze ook uit Albanië zouden vertrekken (CGVS E. (...) I, p. 4). Bij uw tweede onderhoud verklaarde u echter, in strijd met het voorgaande, dat jullie al geruime tijd geen contact meer hebben met A. (...), dat hij noch ten tijde van de bedreigingen, noch ten tijde van jullie vertrek in Albanië verbleef en dat hij ongeveer twee jaar voor uw tweede persoonlijk onderhoud (i.e. in november 2020) Albanië had verlaten (CGVS II A. (...), p. 11). Geconfronteerd met uw wisselende verklaringen over de verblijfplaats van A. (...), zei u enkel dat A. (...) in het buitenland was toen u uit Albanië vluchtte en insinueerde u verwarring bij de tolk zonder dit concreet toe te lichten (CGVS II A. (...), p. 12). Een afdoende uitleg gaf u bijgevolg niet, temeer daar uw laatste verklaringen ook niet overeenstemmen met deze van uw echtgenote. Toen ze tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud gevraagd werd of A. (...) voor of na jullie definitief uit Albanië vertrokken is, kon uit haar antwoorden opgemaakt worden dat hij vaak in het buitenland verblijft en dan weer naar Albanië terugkeert om zijn familie te zien (CGVS E. (...) II, p. 4-5). Dat jullie onduidelijke verklaringen aflegden over de verblijfplaats van A. (...) en dat zelfs blijkt dat A. (...) ondanks de bloedwraakdreiging op regelmatige basis vanuit het buitenland naar Albanië terugkeert, ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees dat heel uw familie in de bloedvete met de H. (...)’s vermoord kan worden.

Ook over A. (...), die u net als A. (...) een week voor uw eerste persoonlijk onderhoud te kennen zou gegeven hebben dat hij zou vertrekken (CGVS I A. (...), p. 4), legde u vreemde verklaringen af. Immers, tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op 8 november 2022 (i.e. zeven maanden na het eerste) verklaarde u dat A. (...) waarschijnlijk nog steeds in Albanië verblijft en dat hij sinds de bedreigingen van 2021 Albanië niet had verlaten, maar dat hij u verteld had – u vermoedde zo een vier à vijf maanden voor uw tweede persoonlijk onderhoud (i.e. juni-juli 2022) – dat hij misschien toch wil vluchten en dat hij ‘waakzamer’ is bij zijn verplaatsingen (CGVS II A. (...), p. 9-10). U verklaarde toen ook dat u niet wist of hij eerder de intentie had gehad om het land te verlaten (CGVS II A. (...), p. 10). Dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud nog beweerde dat hij u een week voor uw persoonlijk onderhoud (i.e. begin april 2022) reeds te kennen had gegeven dat hij het land wilde verlaten terwijl u tijdens uw tweede onderhoud verklaarde dat hij u pas vier of vijf maanden eerder (i.e. in juni of juli 2022) een eerste keer te kennen gaf dat hij Albanië misschien zou verlaten, is behoorlijk vreemd. Ook is het opmerkelijk dat u bijzonder weinig wist te vertellen over A. (...)’s waakzaamheid, i.e. de manier waarop A. (...) zijn leven zou hebben aangepast ten gevolge van de bloedwraakdreiging. U wist immers niet wat hij allemaal doet en hoopte enkel dat hij voorzichtig is (CGVS A. (...) II, p. 10). Aangezien A. (...) u eerder duidelijk te kennen gaf dat hij het land zou verlaten – u was er tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud zelfs van overtuigd dat hij dit inmiddels gedaan had –, maar dat hij het uiteindelijk niet deed en besliste te blijven, is het vreemd dat u niet zou weten hoe hij zijn leven al dan niet heeft aangepast aan de vernieuwde bloedwraakdreiging. Zijn voortdurend verblijf in Albanië is bovendien moeilijk te verzoenen met dezelfde actuele bloedwraakdreiging die volgens u ook boven zijn hoofd hangt.

Over C. (...) zei u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op 8 november 2022 niet precies te weten wanneer hij Albanië had verlaten. U preciseerde toen wel dat u C. (...) ongeveer twee maanden eerder (i.e. in september 2022) had gesproken en dat hij u toen vertelde dat hij net na een verblijf in Albanië in Duitsland was aangekomen. Uiteindelijk bleek dat C. (...), net als A. (...), cf. supra, over en weer pendelt tussen Albanië en het buitenland (CGVS II A. (...), p. 5-6). Dat uw broer, ofschoon hij ook met de dood bedreigd werd, geregeld terugkeert naar Albanië zonder in het buitenland om internationale bescherming te verzoeken, enkel en alleen om uw ouders te zien of om zijn visumvrij reizen niet kwijt te spelen (CGVS II, p. 6), is een houding die slechts bijzonder moeilijk in overeenstemming te brengen is met de ernst van de door u beweerde actuele bloedwraakdreiging.

Verder is het opmerkelijk dat ofschoon u twee jaar voor de bedreigingen per sms stopte met werken omdat u vernomen zou hebben dat H. (...) was teruggekeerd, uw vrouw op de Dienst Vreemdelingenzaken en ook op het Commissariaat-generaal aanvankelijk verklaarde dat ze voor het eerst in aanraking kwam met de bloedvete toen jullie in oktober 2021 per sms bedreigd werden en dat ze dus in dit verband het gerucht over de terugkeer van H. (...) niet spontaan vermeldde (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ E. (...), vraag 3.5; CGVS I E. (...), p. 6-7). Hiermee geconfronteerd, verwees ze louter naar uw verklaringen en had ze verder niets te zeggen (CGVS I E. (...), p. 9). In alle

redelijkheid kan evenwel aangenomen worden dat ze ook op de hoogte zou moeten zijn van de regelmatige terugkeer van H.H. (...) naar Tropojë waardoor u moest stoppen met werken. Het is bovendien bevreemdend dat u verklaarde dat het feit dat H.H. (...) in de omgeving gesignaleerd werd voor u de enige reden was om te stoppen met werken terwijl uw vrouw tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud niet eens de precieze reden waarom u stopte met werken kende: ze kon enkel heel algemeen stellen dat u stopte met werken omdat u bang was voor bloedwraak, niets meer (CGVS I E. (...), p. 11). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud kwam ze niet veel verder dan de algemene bewering dat u stopte met werken omdat er door een machtswissel in uw regio rondom u allemaal mensen waren die 'met de tegenpartij' waren, zonder dit concreet te onderbouwen (CGVS II E. (...), p. 7). Het is ook eigenaardig dat uw vrouw, die wist dat H. (...) in Albanië gesignaleerd werd, niet precies kon omschrijven wanneer dit was: het kon volgens haar zowel een jaar voor haar eerste onderhoud als in 2018 zijn (CGVS I E. (...), p. 9). Ze legde haar gebrek aan informatie hierover uit door te stellen dat ze hier niet echt mee bezig was, omdat ze met jullie kinderen bezig was (CGVS I E. (...), p. 9). Dat ze hiermee niet bezig was, terwijl ze vreesde dat jullie in de bloedvete gedood zouden kunnen worden (CGVS I E. (...), p. 10), mist elke realiteitszin. De loutere vaststelling dat uw vrouw geen idee had wanneer H. (...) terugkeerde naar Albanië zet de geloofwaardigheid van zijn door jullie beweerde terugkeer naar Albanië danig op de helling. Bijgevolg wordt jullie actuele vrees voor bloedwraak vanwege de familie H. (...) wederom ernstig ondergraven.

Het is voorts ook nog opmerkelijk dat u verklaarde dat u onmiddellijk na de achtervolging in november 2021, die u kaderde in de aangehaalde bloedvete, een beroep deed op Isuf Celaj, de voorzitter van de Democratische Partij in de regio Tropojë (CGVS I A. (...), p. 8), maar dat het door hem geschreven attest geen gewag maakt van de recente bedreigingen en problemen met de familie H. (...). Het vermeldt slechts dat de socialistische regering en hun gewapende troepen in de jaren 1998-1999 verantwoordelijk waren voor een aantal moorden op en de vervolging van uw familieleden en dat u in de context van de verkiezingen van 2021 politieke problemen kende. Nergens blijkt uit het document dat de familie H. (...) naar Albanië teruggekeerd zou zijn of dat u over die problemen met Isuf Celaj zou hebben gesproken. Dat uit niets blijkt dat uw recente problemen en de terugkeer van een figuur als H.H. (...) in uw gesprek met Isuf Celaj aan bod zijn gekomen, is bijzonder merkwaardig.

Tot slot wist u bijzonder weinig over eventuele problemen die familieleden ondervonden en heeft u er zich bovendien niet naar geïnformeerd. U wist bijv. niet of er nog concrete aan uw familieleden gerichte bedreigingen werden geuit nadat u Albanië had verlaten en of uw broer A. (...), die op het moment van de feiten Albanië reeds verlaten had en die volgens uw verklaringen immer op zijn hoede was, de jongste jaren bedreigingen heeft ontvangen. Wanneer u met hem sprak, had u het enkel over hoe het met hem ging en informeerde u niet naar bedreigingen. Dat A. (...) een gesloten type is, zoals u nog zei (CGVS II A. (...), p. 10-11), doet niets af aan het feit dat van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht kan worden dat hij zich zo grondig mogelijk informeert over die elementen die rechtstreeks verband houden met de kern van zijn vrees, quod non in casu. Ook bij uw oom H. (...), die u een tijdje voor uw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gesproken heeft en die zich thans in Duitsland bevindt, heeft u zich niet geïnformeerd naar eventuele persoonlijke bedreigingen die hij heeft ontvangen, terwijl hij enorm veel gevaar loopt en door de H. (...)’s rechtstreeks verantwoordelijk werd gehouden voor de moord op familieleden (CGVS A. (...) II, p. 12-13). Dat u bijzonder weinig wist over eventuele problemen van familieleden en dat u zich daar bovendien niet eens naar geïnformeerd heeft, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering actueel in een bloedvete te zijn betrokken.

Gelet op het voorgaande, heeft u de actualiteit van de door u aangehaalde bloedvete niet aangetoond. Bijgevolg kan er tevens danig aan de geloofwaardigheid van de bedreigingen die u sinds oktober 2021 ontvangen zou hebben en die hier rechtstreeks mee verbonden zijn getwijfeld worden. Dat u in dit verband documenten kon neerleggen, doet hieraan geen afbreuk. Om bewijskrachtig te zijn dienen documenten immers te kaderen in een geloofwaardig relaas.

Wat er ook van zij, u bracht geen overtuigende feiten of elementen aan waaruit kan blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen met de familie H. (...) geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat ofschoon u in 2018 een eerste keer via contacten van H.H. (...) vernomen had dat H.H. (...) in uw regio vertoefde, hoewel u dit nogmaals bevestigd werd in de zomer van 2019 en hoewel u de bedreigingen in die mate ernstig nam dat u zich genooddaakt zag in september 2019 te stoppen met werken en zo weinig mogelijk buiten te komen, u H. (...)’s terugkeer

nooit gemeld heeft aan de politie (CGVS I A. (...), p. 22). U trachtte uw ontbrekende klacht uit te leggen door te stellen dat u de informatie uit betrouwbare bron had waardoor het moeilijk werd om klacht in te dienen (CGVS II A. (...), p. 19). Dit kan uiteraard uw nalaten de terugkeer van H. (...), een gezochte misdadiger, te melden aan de politie niet rechtvaardigen. Dat u geen vertrouwen in de politie had waardoor u de terugkeer van H. (...) niet meldde en dat u ook geen bewijzen had, zoals u ook nog stelde (CGVS I A. (...), p. 22; CGVS II A. (...), p. 19), is evenmin overtuigend. U deed immers later wel een beroep op de politie naar aanleiding van de bedreigingen via sms en naar aanleiding van de achtervolging waarvan u evenmin bewijzen had. Aangezien u dan klaarblijkelijk wel voldoende vertrouwen had in de politie om een klacht in te dienen, zelfs al had u geen bewijzen van de achtervolging, zoals uit uw verklaringen voor de Albanese autoriteiten opgemaakt kan worden, kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u ook voldoende vertrouwen zou gehad hebben in de politie toen u vernomen zou hebben dat H.H. (...) in de regio was. Bovendien kan opgemerkt worden dat u, toen u in 2021 naar de politie stapte in verband met de bedreigingen per sms en de achtervolging, evenmin expliciet te kennen gaf dat H.H. (...) terug was in de regio. U verklaarde toen enkel ten aanzien van de Albanese autoriteiten dat jullie families sinds 1998 in een bloedwraak met de H. (...)’s verwickeld waren en dat u veronderstelde dat zij achter de bedreigingen zaten. Echter, u vermeldde nooit, zo blijkt uit de neergelegde documenten en uit uw verklaringen (CGVS II A. (...), p. 19), dat H.H. (...) in persoon terug zou zijn in Tropojë. Dat de terugkeer van de familie H. (...) vervat zat in uw verklaring te veronderstellen dat de familie H. (...) achter de bedreigingen zit, zoals u nog aanstipte (CGVS II A. (...), p. 20), rechtvaardigt niet dat u nooit expliciet gemeld heeft aan de Albanese autoriteiten dat u concrete indicaties had dat H.H. (...) terug in Albanië was, temeer daar het versturen van berichten op zich geen aanwezigheid in Albanië veronderstelt. Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien u de terugkeer van uw voornaamste belager H. (...) niet aan de autoriteiten meldt, kunnen ze naar aanleiding hiervan uiteraard ook niet optreden en een onderzoek naar zijn whereabouts opstarten.

Voorts blijkt uit niets dat de Albanese autoriteiten niet bereid of in staat waren op te treden tegen uw belagers en dat de staat dus niets ondernomen zou hebben om jullie te beschermen. U verklaarde dat u klacht heeft ingediend naar aanleiding van de dreigementen per sms en naar aanleiding van de achtervolging – hetgeen ook blijkt uit de door u neergelegde documenten –, maar dat de politie niets heeft ondernomen. U vertrouwt de politie niet, zeker niet omdat de Socialistische Partij aan de macht is. U verwees hierbij onder meer naar tekortkomingen van de politie toen jullie bloedvete tijdens de jaren 1990 op zijn hoogtepunt was (CGVS I A. (...), p. 13-14; p. 22; CGVS II A. (...), p. 20; CGVS, E. (...), p. 6-8; CGVS E. (...) II, p. 9). Ofschoon aangekomen kan worden dat de autoriteiten niet altijd adequaat hebben opgetreden ten tijde van het hoogtepunt van de door u aangehaalde bloedvete twee decennia geleden, heeft u, inzake uw beweerde actuele persoonlijke problemen, de beweerde passieve houding van de politie niet aannemelijk gemaakt. Zo blijkt uit de door u neergelegde documenten dat u op 26 oktober 2021 een klacht indiende wegens bedreigingen. U werd verhoord, uw identiteitsgegevens werden gecontroleerd en u kreeg de mogelijkheid om uw versie van de feiten uit de doeken te doen. Uw gsm werd gecontroleerd en uit dit onderzoek bleek dat u zeven beledigende en/of bedreigende sms berichten had gekregen. Nog blijkt uit uw documenten dat naar aanleiding van uw klacht een strafonderzoek ingesteld werd naar uw belagers. Op 8 november 2021 werd u in dit verband ondervraagd en toen deed u tevens melding van de achtervolging de dag voordien. Hierbij werden er heel concrete vragen over uw achtervolgers gesteld. U maakte echter duidelijk dat u noch informatie had over de achtervolgende auto (zoals bijv. merk of nummerplaat) en passagiers, noch bewijzen kon aanleveren aangezien er geen camerabeelden noch getuigen waren. Alles werd genoteerd, u kreeg het procesverbaal te lezen en u kreeg de kans om opmerkingen te maken. Uiteindelijk werd het onderzoek pas opgeschort nadat uit onderzoek gebleken was dat de telefoontjes afkomstig waren van ene D.H. (...) maar dat het onmogelijk was om deze D.H. (...) te lokaliseren. Op het moment dat u Albanië verliet was het onderzoek nog niet afgesloten en toen het onderzoek finaal werd opgeschort ging u hiertegen niet in beroep (CGVS I A. (...), p. 13; p. 22). Uit niets blijkt dan ook dat het feit dat uw belager(s) niet kon(den) opgespoord worden te wijten zou zijn aan onwil of onkunde van de Albanese autoriteiten. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat daders niet opgespoord kunnen worden kan te wijten zijn aan menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen,...) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Ofschoon u oordeelde dat de politie niets had ondernomen, erkende u overigens dat ze geen fouten had gemaakt (CGVS I A. (...), p. 14). Dat de autoriteiten geen politieman naar uw omgeving hadden gestuurd om u te beschermen (CGVS II A. (...), p. 19-20), doet aan het voorgaande geen afbreuk. Dat de politie jullie niet voortdurend persoonlijk kon beschermen betekent op zich niet dat afdoende bescherming niet voorhanden zou zijn. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat

u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Zelfs al was u niet tevreden over de strafmaat (CGVS II A. (...), p. 23), kan er ook nog worden gewezen op de veroordeling van de schutter die uw oom I. (...) een tiental jaren geleden verwondde en die veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van verschillende jaren. De resterende H. (...)’s verblijven in het buitenland omdat ze, zo blijkt uit uw verklaringen en uit de beschikbare informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, in Albanië worden gezocht. H.H. (...), die in Albanië gezocht werd voor verschillende moorden, werd in 2007 gearresteerd in Zweden waar hij uiteindelijk om internationale bescherming verzocht. Z.H. (...), die ook in Zweden verblijft, werd in Albanië veroordeeld tot levenslang voor moord (CGVS I A. (...), p. 12). Hieruit kan dan ook bezwaarlijk blijken dat de Albanese autoriteiten niet bereid zouden zijn om tegen de H. (...) -clan op te treden.

Ook kan opgemerkt worden dat hoewel u de politie in kennis stelde van de bedreigingen via sms en de achtervolging, u niet naar de politie gegaan bent toen buurtbewoners enkele weken na de achtervolging gewapende mannen in de buurt van uw woning hadden gezien. U rechtvaardigde uw nalaten om klacht in te dienen door te verwijzen naar de passieve houding van de politie inzake uw eerdere aangifte (CGVS I A. (...), p. 22-24; CGVS II A. (...), p. 13; p. 17). Hierboven is evenwel gebleken dat u de passieve houding van de Albanese autoriteiten na uw klacht niet heeft aangetoond. Indien u nieuwe feiten niet ter kennis van de politie brengt, kan ze naar aanleiding hiervan ook niet gepast optreden.

In tegenstelling tot het functioneren van de Albanese autoriteiten meer dan twee decennia geleden en in tegenstelling tot uw blote beweringen over het actuele functioneren van de Albanese politie (CGVS II A. (...), p. 7), blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal over het actuele functioneren van de Albanese autoriteiten (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_albanie\\_algemene\\_situatie\\_20221215.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporaryalbania-characterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl> ) bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen, waarbij overigens in een recent verleden zelfs prominente leden van de Socialistische Partij werden vervolgd en gestraft. U verwees in dit verband zelf naar het lot van de voormalige minister van Binnenlandse Zaken, die nochtans door premier Edi Rama als ‘de beste minister van zijn team’ werd beschouwd (CGVS I A. (...), p. 18; CGVS II A. (...), p. 7). Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden in het verleden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Vanaf 2012 hebben de Albanese autoriteiten tevens een databank ontwikkeld met als doel een zicht te krijgen op alle personen en families die in een bloedwraak verwickeld zijn. Zowel de Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de dienst van de Ombudsman hebben toegang tot deze databank. De databank bestrijkt het volledige land en wordt nog steeds regelmatig, geactualiseerd. Zowel de overheid als het middenveld (o.a. religieuze leiders, verzoeningscommissies) proberen verder door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. In 2018 heeft de Albanese politie nog een nieuw actieplan (Action Plan

2057/2018) goedgekeurd voor de preventie, detectie, documentatie en bestrijding van criminele feiten in de context van bloedwraaksituaties. Er is ook een taskforce opgericht met de bedoeling om alle activiteiten van lagere afdelingen aan te sturen en te coördineren in de strijd tegen de bloedwraak. Bedoeling van het actieplan is om de strijd tegen het fenomeen aan te gaan in nauwe samenwerking met lokale overheden en ngo's door de oplossing van conflicten via verzoening, door samenwerking met het parket bij de snelle vervolging en berechting van de daders, door de organisatie van allesomvattende maatregelen om daders te arresteren en door de versterking van de samenwerking met scholen om de jongere generaties op te voeden in de geest van tolerantie en misdaadpreventie. In de periode 2013-2020 heeft de politie ontmoetingen georganiseerd met lokale overheden en ngo's om het bewustzijn van de bevolking rond alle maatregelen te verhogen. Verder werd op wetgevend vlak de strafwet herhaaldelijk aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Daarnaast dienen gevallen van bloedwraak voortaan behandeld te worden door de Rechtbank voor Zware Misdriven (Albanees: Gjykata e Krimeve të Rënda). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Volgens de ngo Global Initiative zal de Albanese overheid wel degelijk bescherming bieden aan wie melding maakt bij de autoriteiten dat hij (of zij) bedreigd wordt in het kader van een bloedwraak. De bescherming zal gebeuren door monitoring en/of door de arrestatie van de personen die de dreiging heeft geuit. Maar nog volgens deze NGO staan families eerder weigerachtig om zich tot de politie te wenden. In sommige gemeenschappen is er nog steeds belangrijk en wordt de bijstand van de politie invoeren als een zwakte en een schande ervaren. Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende, niet door u gezette (CGVS I A. (...), p. 22-23; p. 27) stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. In dit verband kan er ook nog opgemerkt worden dat betreffende de door u aangehaalde dood van een meisje doordat ze in aanraking kwam met een jetski bestuurd door een politieofficier, uit de beschikbare informatie blijkt dat de politieofficier in kwestie hiervoor vervolgd wordt en dat hij een gevangenisstraf riskeert van 10 tot 20 jaar. Vijftien politiemensen die verondersteld werden het strand waar het incident plaats vond te bewaken werden ontslagen. Wat betreft de door u aangehaalde moord op Klodian Rasha, een jongeman die gedood werd door de politie waarna het onderzoek gemanipuleerd werd, werd de politieagent die hem doodschoot veroordeeld tot 12 jaar celstraf. Tevens loopt er een onderzoek wegens manipulatie van de plaats van de misdaad (CGVS II A. (...), p. 7). Gelet op het voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen en in het geval van problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Verder haalde u nog problemen ten gevolge van uw politiek engagement aan. Zo verklaarde u dat toen u actief was tijdens de verkiezingen als stemmenteller/waarnemer bedreigd werd door aanhangers van de socialistische partij en dat u tijdens verschillende betogingen kortstondig opgepakt en geslagen werd door de politie (CGVS I A. (...), p. 19-20; CGVS II A. (...), p. 7).

Het is echter opmerkelijk dat toen u op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd werd of u ooit gearresteerd werd, u antwoordde dat dit nooit het geval was (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.1). Toen u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op deze tegenstrijdigheid gewezen werd, beweerde u dat de vraag was of u ooit veroordeeld werd en dat u geantwoord had dat dit niet het geval was (CGVS I A. (...), p. 19). Dit klopt niet. Er werd immers wel degelijk gevraagd of u gearresteerd werd. De vraag of u veroordeeld werd, was de volgende vraag (Vragenlijst CGVS, vraag 3.2). Dat het een kort interview was kan evenmin vergoelijken dat u het feit dat u aangehouden werd niet ter sprake bracht

(CGVS I A. (...), p. 19-20). Immers, de vraag of u ooit gearresteerd werd, werd u expliciet gesteld en u kon tijdens hetzelfde onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken zelfs uitleggen dat u beledigd en bedreigd werd door aanhangers van de Socialistische Partij (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud trachtte u het feit dat u de arrestatie niet aanhaalde andermaal te rechtvaardigen door te stellen dat de vorige tolk niet goed had vertaald: u wees op de nuanceverschillen tussen 'vergezeld worden naar het politiecommissariaat' en een 'gerechtelijke en een administratieve aanhouding' (CGVS II A. (...), p. 7-9). Ook deze uitleg weet slechts moeilijk te overtuigen. Immers, er werd op de Dienst Vreemdelingenzaken zowel gevraagd naar een korte hechtenis in een politiekantoor als naar een opsluiting voor iets langere tijd in een gevangenis (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Behalve problemen met aanhangers van de Socialistische Partij vermeldde u nergens problemen met de autoriteiten of mishandelingen door de politie: u verklaarde zelfs expliciet dat u geen problemen had met de autoriteiten (CGVS II A. (...), p. 4; Vragenlijst CGVS, vraag 3.7). Indien u werkelijk gearresteerd werd en door de autoriteiten geslagen werd, kon in alle redelijkheid verwacht worden dat u dit vermeld zou hebben op de Dienst Vreemdelingenzaken, quod non in casu. Er kunnen dan ook zeer ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw beweringen dat u gearresteerd en geslagen zou zijn door de politie.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat uit niets blijkt dat u bij de arrestaties tijdens betogingen waaraan u deelnam persoonlijk geïdendeerd werd. U verklaarde immers dat er veel mensen lukraak werden opgepakt en dat de commissariaten vol zaten met betogers (CGVS I A. (...), p. 27-28; CGVS II A. (...), p. 4-5). Dat u niet in het bijzonder werd geïdendeerd, blijkt overigens ook uit het feit dat, in tegenstelling tot uw broer tegen wie na zijn deelname aan een protest op 2 juni 2019 een rechtszaak werd aangespannen wegens weerspanningheid, zoals ook blijkt uit de neergelegde documenten, u nadat u kort naar het politiebureau werd vergezeld u gewoon kon beschikken zonder meer. Sindsdien verbleef u nog tot begin 2022 in Albanië (CGVS II A. (...), p. 4).

Tot slot heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u naar aanleiding van de beweerdde arrestaties en de beweerdde slagen die u gekregen zou hebben van agenten of naar aanleiding van het feit dat aanhangers van de socialistische partij u bedreigden geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming door de hierboven geciteerde in Albanië aanwezige lokale en/of hogere veiligheidsinstanties. U maakte immers duidelijk dat u geen klacht indiende naar aanleiding van uw problemen met aanhangers van de Socialistische Partij tijdens verkiezingen of naar aanleiding van eventueel gebrekkig of gewelddadig politioptreden (CGVS I A. (...), p. 21). Dat een politiecommissaris aanwezig was toen u als verkiezingswaarnemer door socialisten werd bedreigd en dat de politie toen niets had gedaan (CGVS I A. (...), p. 21), volstaat niet om te kunnen besluiten dat er geen voldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië zouden zijn, aangezien hierboven reeds gebleken is dat er mogelijkheden zijn om onvoldoende politioptreden aan te klagen.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan de identiteit en nationaliteit van u en uw gezinsleden wordt niet getwijfeld. Er wordt evenmin getwijfeld aan het bestaan van een (oude) vete tussen uw familie en de familie H. (...). Uw politiek engagement, het feit dat u verschillende artikelen schreef en de arrestatie van uw broer na een betoging in 2019 staan evenmin ter discussie. Tot slot wordt niet getwijfeld aan het feit dat u hier in België een huis huurt, dat u een individuele beroepsopleiding volgde en dat uw zoon naar school gaat. Echter, het Commissariaat-generaal is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Deze documenten betreffende uw activiteiten in België zijn voor de beoordeling van uw vrees bij terugkeer dan ook niet relevant.

Gelet op hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”*

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van H.E. (verzoekster) als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese, afkomstig uit Luzhë en bezit u het Albanees staatsburgerschap. U bent in 2016 gehuwd met A.H. (...) (O.V. (...)). Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op de motieven die door uw echtgenoot werden ingeroepen. Zo verklaarde u dat de familie van uw man sinds lang in bloedwraak verkeert met de familie H. (...) die zich thans in Zweden bevindt. Uw man kreeg bedreigingen en werd eenmaal achtervolgd door onbekenden waardoor jullie zich niet langer veilig voelden in Albanië, temeer daar jullie niet geholpen werden door de politie. Jullie verlieten Albanië en verzochten op 16 februari 2022 om internationale bescherming. U verklaarde niet naar Albanië te kunnen terugkeren omdat u vreest dat u en uw familie in de bloedvete gedood zullen worden. Ter staving van uw identiteit en nationaliteit en de identiteit en nationaliteit van uw zonen legde u uw paspoort en de paspoorten van uw zonen neer.*

*B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd. Er dient voorts opgemerkt te worden dat u uw asielmotieven integraal steunt op die motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van zijn verzoek om internationale bescherming werd een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:*

*“Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.*

*Vooreerst dient opgemerkt te worden dat hoewel het bestaan van een oude vete tussen de familie H. (...) en H. (...) op zich niet betwist wordt – dit toonde u immers uitgebreid aan aan de hand van diverse bewijsstukken – en ofschoon u verklaarde dat de situatie onophoudelijk bedreigend was (CGVS II, p. 15), er ernstige vraagtekens kunnen geplaatst worden bij de actualiteit van deze bloedwraak.*

*Dit blijkt allereerst uit uw houding en deze van uw familieleden de afgelopen jaren.*

*Zo blijkt dat u tot in 2018 af en toe voor uw plezier naar de Schengenzone reisde, zonder er om internationale bescherming te verzoeken. Telkens keerde u naar Albanië terug (CGVS I A. (...), p. 6-7). Deze herhaalde terugkeer vanuit het buitenland naar Albanië zonder om internationale bescherming te verzoeken is slechts moeilijk in overeenstemming te brengen met de houding van iemand die daadwerkelijk in een bloedwraakzaak beweert te verkeren. Immers, volgens de regels van de Kanun is het gebruikelijk dat men het huis niet verlaat wanneer men in een bloedvete verwickeld is, aangezien men overal buitenshuis het doelwit van de bloedwraak kan worden. Het is dan ook op zijn minst raadzaam om wanneer men bloedwraak vreest niet in het openbaar te verschijnen.*

*Uit uw verklaringen blijkt weliswaar dat u sinds uw laatste verblijf in het buitenland extra voorzichtig was, dat u de familie H. (...) probeerde te vermijden en dat u probeerde om zo min mogelijk in het openbaar te verschijnen, zeker sinds het moment dat u in 2018 en 2019 vernomen zou hebben dat H.H. (...) in Tropojë was met de bedoeling jullie te vermoorden. Sinds de zomer van 2019 ging u dan ook niet meer werken. Bovendien durfde u het attest van de verzoeningscommissie, dat al uitgereikt werd op 24 augustus 2019, uit angst niet in eigen persoon te gaan ophalen omdat u niet naar buiten durfde te komen: u kon bij elke beweging die u maakte immers gevaar lopen (CGVS I A. (...), p. 11; p. 20; p. 22-23; CGVS II A. (...), p. 16; p. 22). Deze door u geponeerde voorzichtigheid heeft u evenwel niet aangetoond. Zo bleef u, ondanks het in 2018 vernomen nieuws dat H.H. (...) in Tropojë zou zijn, nog gewoon doorwerken tot in de zomer van 2019 en nam u tot in juni 2019 deel aan protesten tegen de regering (CGVS I A. (...), p. 18-22). Ook sindsdien kwam u nog, in tegenstelling tot uw beweerde voorzichtigheid, geregeld buiten. Zo regelde u een paspoort en een identiteitskaart die in december 2019 werden uitgereikt. U was, ondanks de verschillende sms-bedreigingen in oktober 2021, op 7*

november 2021 gewoon onderweg naar de apotheek met uw wagen (CGVS I A. (...), p. 12; CGVS II A. (...), p. 21). In november 2021 dronk u een koffie met een parlamentslid in een bar in Tirana (CGVS I A. (...), p. 8). Voorts blijkt uit uw Facebookprofiel dat u in januari 2022 nog een foto plaatste waarop u met uw zoon poseert in Tropojë. U verklaarde dat deze foto in 2018 of 2019, toen uw zoon ongeveer twee jaar oud was, genomen werd (CGVS I A. (...), p. 24), hetgeen echter niet aannemelijk is. Voor een tweejarige lijkt uw zoon immers wel zeer fors uit de kluiten gewassen. Geconfronteerd hiermee, verklaarde u dat u niet wist wanneer die foto genomen is, dat het inderdaad mogelijk was dat het in 2020 was en dat jullie in ieder geval voortdurend voorzichtig waren (CGVS I A. (...), p. 24). Na uw eerste persoonlijk onderhoud stuurde u via een advocaat nog een screenshot door waaruit blijkt dat de foto niet van januari 2022 dateert maar dat u ze reeds in juni 2021 op uw Facebookprofiel plaatste. Echter, hoewel u de foto inderdaad eerder op Facebook plaatste, dan nog dient vastgesteld te worden dat het, gelet op de toegenomen dreiging sinds 2018, bevreemdend is dat u in juni 2021 met uw zoon poseert voor een banale foto in Tropojë. Daarnaast kan opgemerkt worden dat het eveneens vreemd is dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat u niet meer zo actief was tijdens de jongste verkiezingen van 2021 en dat u enkel uw stem uitbracht – als familie waren jullie immers op de dag van de verkiezingen extra voorzichtig want jullie hadden informatie dat er toen iets kon gebeuren –, terwijl u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat u waarnemer was tijdens de verkiezingen van 2021 in uw eigen gemeente Llugaj (CGVS I A. (...), p. 6; p. 20; CGVS II A. (...), p. 7; p. 14; p. 20). Geconfronteerd hiermee, zei u enkel dat u, hoewel u inderdaad uw politieke activiteiten op een laag pitje had gezet, waarnemer was tijdens de jongste verkiezing (CGVS II A. (...), p. 20-21). Dat u in 2021 in het kader van de verkiezingen de functie uitoefende van waarnemer, nochtans een zichtbare functie in het kiesbureau – u was voorzien van een badge van de partij en u moest erop toezien dat iedereen een geldige stem uitbracht (CGVS II A. (...), p. 14) –, nota bene vlakbij uw woning in uw eigen gemeente Llugaj, is, gelet op het door u gelopen risico, erg eigenaardig. Dat u enerzijds in september 2019 gestopt was met werken en zelfs uw zoon niet naar de crèche durfde te sturen omdat u wraak vreesde, maar anderzijds post vat in een stemlokaal, waar socialisten u bedreigd zouden hebben – de H. (...)’s hebben banden met de socialisten –, is uiterst bevreemdend (CGVS I A. (...), p. 6; p. 23-24). Dat u waarnemer was valt dan ook zeer moeilijk te rijmen met uw reeds geciteerde verklaring dat jullie als familie zeer voorzichtig waren op de verkiezingsdag omdat u over informatie beschikte dat er iets zou kunnen gebeuren (CGVS I A. (...), p. 20). Dat u uitgerend op een dag dat mogelijke incidenten of wraakpogingen in de lucht hingen het risico zou genomen hebben om een zeer zichtbare functie in een stemlokaal te bekleden doet erg verbazen. Tot slot blijkt ook nog uit uw verklaringen dat u na de dreigementen van oktober 2021 een week in Elbasan verbleef (CGVS II A. (...), p. 17). Uit de verklaring van uw echtgenote, met name dat jullie tot op het moment van jullie vertrek in Luzha woonden (CGVS I E. (...), p. 4), kan opgemaakt worden dat u na uw verblijf in Elbasan gewoon naar huis terugkeerde. Dat u het, zoals aangehaald, niet eens aangedurfd zou hebben om het attest van de verzoeningscommissie te regelen, maar dat u hierna wel nog tot september 2019 kon werken, dat u uw paspoort en uw identiteitskaart kon regelen, dat u actief kon deelnemen aan de verkiezingen van 2021, dat u voor een banale foto kon poseren, dat u naar de apotheek kon gaan, dat u een koffie kon drinken in een bar in Tirana en dat u na een kort verblijf in Elbasan naar uw woonplaats terugkeerde, overtuigt hoegenaamd niet. Gelet op wat voorafgaat, heeft u uw voorzichtige houding en bijgevolg tevens de aanleiding van uw voorzichtige houding, met name de actuele vrees voor bloedwraak vanwege de familie H. (...), geenszins aannemelijk gemaakt.

Het voorgaande wordt bevestigd door de houding van uw familieleden, die volgens u nochtans, net als u, gevaar liepen: in de door u ontvangen dreigings’ en werden bijv. ook uw broers geviseerd en werd er gesteld dat heel de familie uitgeroeid zou worden (CGVS I A. (...), p. 12-14; p. 16; CGVS II A. (...), p. 6). U legde echter weinig coherente en bevreemdende verklaringen af over de problemen die zij ondervonden en de omstandigheden waarin zij al dan niet vertrokken uit Albanië.

Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat A. (...) en A. (...) in Albanië wonen en dat C. (...) in Hamburg verblijft (Verklaring DVZ A. (...), vraag 17). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u een week voor uw eerste persoonlijk onderhoud van zowel A. (...) als A. (...) vernomen had dat ze Albanië zouden verlaten: u vermoedde dan ook dat A. (...) ten tijde van uw eerste persoonlijk onderhoud al in Duitsland of in een ander land was (CGVS I A. (...), p. 4). Uw vrouw antwoordde op de vraag wie er nog in Albanië woonde op het moment dat jullie het land verlieten – en aangezien heel de familie in hetzelfde huis woonde kan ervan uitgegaan dat uw vrouw dit wist (CGVS I A. (...), p. 5) – dat uw ouders, uw zus en uw broers daar ook woonden en dat ze bij het laatste contact dat u met hen vanuit België had gezegd hadden dat ze ook uit Albanië zouden vertrekken (CGVS E. (...) I, p. 4). Bij uw tweede onderhoud verklaarde u echter, in strijd met het voorgaande, dat jullie al geruime tijd geen contact meer hebben met A. (...), dat hij noch ten tijde van de bedreigingen, noch ten tijde van jullie vertrek in Albanië verbleef en dat hij ongeveer twee jaar voor uw tweede persoonlijk onderhoud (i.e. in november 2020) Albanië had verlaten (CGVS II A. (...), p. 11). Geconfronteerd met uw wisselende verklaringen over de

verblijfplaats van A. (...), zei u enkel dat A. (...) in het buitenland was toen u uit Albanië vluchtte en insinueerde u verwarring bij de tolk zonder dit concreet toe te lichten (CGVS II A. (...), p. 12). Een afdoende uitleg gaf u bijgevolg niet, temeer daar uw laatste verklaringen ook niet overeenstemmen met deze van uw echtgenote. Toen ze tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud gevraagd werd of A. (...) voor of na jullie definitief uit Albanië vertrokken is, kon uit haar antwoorden opgemaakt worden dat hij vaak in het buitenland verblijft en dan weer naar Albanië terugkeert om zijn familie te zien (CGVS E. (...) II, p. 4-5). Dat jullie onduidelijke verklaringen aflegden over de verblijfplaats van A. (...) en dat zelfs blijkt dat A. (...) ondanks de bloedwraakdreiging op regelmatige basis vanuit het buitenland naar Albanië terugkeert, ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees dat heel uw familie in de bloedvete met de H. (...)’s vermoord kan worden.

Ook over A. (...), die u net als A. (...) een week voor uw eerste persoonlijk onderhoud te kennen zou gegeven hebben dat hij zou vertrekken (CGVS I A. (...), p. 4), legde u vreemde verklaringen af. Immers, tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op 8 november 2022 (i.e. zeven maanden na het eerste) verklaarde u dat A. (...) waarschijnlijk nog steeds in Albanië verblijft en dat hij sinds de bedreigingen van 2021 Albanië niet had verlaten, maar dat hij u verteld had – u vermoedde zo een vier à vijf maanden voor uw tweede persoonlijk onderhoud (i.e. juni-juli 2022) – dat hij misschien toch wil vluchten en dat hij ‘waakzamer’ is bij zijn verplaatsingen (CGVS II A. (...), p. 9-10). U verklaarde toen ook dat u niet wist of hij eerder de intentie had gehad om het land te verlaten (CGVS II A. (...), p. 10). Dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud nog beweerde dat hij u een week voor uw persoonlijk onderhoud (i.e. begin april 2022) reeds te kennen had gegeven dat hij het land wilde verlaten terwijl u tijdens uw tweede onderhoud verklaarde dat hij u pas vier of vijf maanden eerder (i.e. in juni of juli 2022) een eerste keer te kennen gaf dat hij Albanië misschien zou verlaten, is behoorlijk vreemd. Ook is het opmerkelijk dat u bijzonder weinig wist te vertellen over A. (...)’s waakzaamheid, i.e. de manier waarop A. (...) zijn leven zou hebben aangepast ten gevolge van de bloedwraakdreiging. U wist immers niet wat hij allemaal doet en hoopte enkel dat hij voorzichtig is (CGVS A. (...) II, p. 10). Aangezien A. (...) u eerder duidelijk te kennen gaf dat hij het land zou verlaten – u was er tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud zelfs van overtuigd dat hij dit inmiddels gedaan had –, maar dat hij het uiteindelijk niet deed en besliste te blijven, is het vreemd dat u niet zou weten hoe hij zijn leven al dan niet heeft aangepast aan de vernieuwde bloedwraakdreiging. Zijn voortdurend verblijf in Albanië is bovendien moeilijk te verzoenen met dezelfde actuele bloedwraakdreiging die volgens u ook boven zijn hoofd hangt.

Over C. (...) zei u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op 8 november 2022 niet precies te weten wanneer hij Albanië had verlaten. U preciseerde toen wel dat u C. (...) ongeveer twee maanden eerder (i.e. in september 2022) had gesproken en dat hij u toen vertelde dat hij net na een verblijf in Albanië in Duitsland was aangekomen. Uiteindelijk bleek dat C. (...), net als A. (...), cf. supra, over en weer pendelt tussen Albanië en het buitenland (CGVS II A. (...), p. 5-6). Dat uw broer, ofschoon hij ook met de dood bedreigd werd, geregeld terugkeert naar Albanië zonder in het buitenland om internationale bescherming te verzoeken, enkel en alleen om uw ouders te zien of om zijn visumvrij reizen niet kwijt te spelen (CGVS II, p. 6), is een houding die slechts bijzonder moeilijk in overeenstemming te brengen is met de ernst van de door u beweerde actuele bloedwraakdreiging.

Verder is het opmerkelijk dat ofschoon u twee jaar voor de bedreigingen per sms stopte met werken omdat u vernomen zou hebben dat H. (...) was teruggekeerd, uw vrouw op de Dienst Vreemdelingenzaken en ook op het Commissariaat-generaal aanvankelijk verklaarde dat ze voor het eerst in aanraking kwam met de bloedvete toen jullie in oktober 2021 per sms bedreigd werden en dat ze dus in dit verband het gerucht over de terugkeer van H. (...) niet spontaan vermeldde (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ E. (...), vraag 3.5; CGVS I E. (...), p. 6-7). Hiermee geconfronteerd, verwees ze louter naar uw verklaringen en had ze verder niets te zeggen (CGVS I E. (...), p. 9). In alle redelijkheid kan evenwel aangenomen worden dat ze ook op de hoogte zou moeten zijn van de regelmatige terugkeer van H.H. (...) naar Tropojë waardoor u moest stoppen met werken. Het is bovendien bevreemdend dat u verklaarde dat het feit dat H.H. (...) in de omgeving gesignaleerd werd voor u de enige reden was om te stoppen met werken terwijl uw vrouw tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud niet eens de precieze reden waarom u stopte met werken kende: ze kon enkel heel algemeen stellen dat u stopte met werken omdat u bang was voor bloedwraak, niets meer (CGVS I E. (...), p. 11). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud kwam ze niet veel verder dan de algemene bewering dat u stopte met werken omdat er door een machtswissel in uw regio rondom u allemaal mensen waren die ‘met de tegenpartij’ waren, zonder dit concreet te onderbouwen (CGVS II E. (...), p. 7). Het is ook eigenaardig dat uw vrouw, die wist dat H. (...) in Albanië gesignaleerd werd, niet precies kon omschrijven wanneer dit was: het kon volgens haar zowel een jaar voor haar eerste onderhoud als in 2018 zijn (CGVS I E. (...), p. 9). Ze legde haar gebrek aan informatie hierover uit door te stellen dat ze hier niet echt mee bezig was, omdat ze met jullie kinderen bezig was (CGVS I E. (...), p. 9). Dat ze hiermee niet bezig was, terwijl ze vreesde dat jullie in de bloedvete gedood zouden kunnen worden (CGVS I E. (...), p. 10), mist elke realiteitszin. De loutere vaststelling dat uw vrouw geen idee had

wanneer H. (...) terugkeerde naar Albanië zet de geloofwaardigheid van zijn door jullie beweerde terugkeer naar Albanië danig op de helling. Bijgevolg wordt jullie actuele vrees voor bloedwraak vanwege de familie H. (...) wederom ernstig ondergraven.

Het is voorts ook nog opmerkelijk dat u verklaarde dat u onmiddellijk na de achtervolging in november 2021, die u kaderde in de aangehaalde bloedvete, een beroep deed op Isuf Celaj, de voorzitter van de Democratische Partij in de regio Tropojë (CGVS I A. (...), p. 8), maar dat het door hem geschreven attest geen gewag maakt van de recente bedreigingen en problemen met de familie H. (...). Het vermeldt slechts dat de socialistische regering en hun gewapende troepen in de jaren 1998-1999 verantwoordelijk waren voor een aantal moorden op en de vervolging van uw familieleden en dat u in de context van de verkiezingen van 2021 politieke problemen kende. Nergens blijkt uit het document dat de familie H. (...) naar Albanië teruggekeerd zou zijn of dat u over die problemen met Isuf Celaj zou hebben gesproken. Dat uit niets blijkt dat uw recente problemen en de terugkeer van een figuur als H.H. (...) in uw gesprek met Isuf Celaj aan bod zijn gekomen, is bijzonder merkwaardig.

Tot slot wist u bijzonder weinig over eventuele problemen die familieleden ondervonden en heeft u er zich bovendien niet naar geïnformeerd. U wist bijv. niet of er nog concrete aan uw familieleden gerichte bedreigingen werden geuit nadat u Albanië had verlaten en of uw broer A. (...), die op het moment van de feiten Albanië reeds verlaten had en die volgens uw verklaringen immer op zijn hoede was, de jongste jaren bedreigingen heeft ontvangen. Wanneer u met hem sprak, had u het enkel over hoe het met hem ging en informeerde u niet naar bedreigingen. Dat A. (...) een gesloten type is, zoals u nog zei (CGVS II A. (...), p. 10-11), doet niets af aan het feit dat van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht kan worden dat hij zich zo grondig mogelijk informeert over die elementen die rechtstreeks verband houden met de kern van zijn vrees, quod non in casu. Ook bij uw oom H. (...), die u een tijdje voor uw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gesproken heeft en die zich thans in Duitsland bevindt, heeft u zich niet geïnformeerd naar eventuele persoonlijke bedreigingen die hij heeft ontvangen, terwijl hij enorm veel gevaar loopt en door de H. (...)’s rechtstreeks verantwoordelijk werd gehouden voor de moord op familieleden (CGVS A. (...) II, p. 12-13). Dat u bijzonder weinig wist over eventuele problemen van familieleden en dat u zich daar bovendien niet eens naar geïnformeerd heeft, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering actueel in een bloedvete te zijn betrokken.

Gelet op het voorgaande, heeft u de actualiteit van de door u aangehaalde bloedvete niet aangetoond. Bijgevolg kan er tevens danig aan de geloofwaardigheid van de bedreigingen die u sinds oktober 2021 ontvangen zou hebben en die hier rechtstreeks mee verbonden zijn getwijfeld worden. Dat u in dit verband documenten kon neerleggen, doet hieraan geen afbreuk. Om bewijskrachtig te zijn dienen documenten immers te kaderen in een geloofwaardig relaas.

Wat er ook van zij, u bracht geen overtuigende feiten of elementen aan waaruit kan blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen met de familie H. (...) geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat ofschoon u in 2018 een eerste keer via contacten van H.H. (...) vernomen had dat H.H. (...) in uw regio vertoefde, hoewel u dit nogmaals bevestigd werd in de zomer van 2019 en hoewel u de bedreigingen in die mate ernstig nam dat u zich genoodzaakt zag in september 2019 te stoppen met werken en zo weinig mogelijk buiten te komen, u H. (...)’s terugkeer nooit gemeld heeft aan de politie (CGVS I A. (...), p. 22). U trachtte uw ontbrekende klacht uit te leggen door te stellen dat u de informatie uit betrouwbare bron had waardoor het moeilijk werd om klacht in te dienen (CGVS II A. (...), p. 19). Dit kan uiteraard uw nalaten de terugkeer van H. (...), een gezochte misdadiger, te melden aan de politie niet rechtvaardigen. Dat u geen vertrouwen in de politie had waardoor u de terugkeer van H. (...) niet meldde en dat u ook geen bewijzen had, zoals u ook nog stelde (CGVS I A. (...), p. 22; CGVS II A. (...), p. 19), is evenmin overtuigend. U deed immers later wel een beroep op de politie naar aanleiding van de bedreigingen via sms en naar aanleiding van de achtervolging waarvan u evenmin bewijzen had. Aangezien u dan klaarblijkelijk wel voldoende vertrouwen had in de politie om een klacht in te dienen, zelfs al had u geen bewijzen van de achtervolging, zoals uit uw verklaringen voor de Albanese autoriteiten opgemaakt kan worden, kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u ook voldoende vertrouwen zou gehad hebben in de politie toen u vernomen zou hebben dat H.H. (...) in de regio was. Bovendien kan opgemerkt worden dat u, toen u in 2021 naar de politie stapte in verband met de bedreigingen per sms en de achtervolging, evenmin expliciet te kennen gaf dat H.H. (...) terug was in de regio. U verklaarde toen enkel ten aanzien van de Albanese autoriteiten dat jullie families sinds 1998 in een bloedwraak met de H. (...)’s verwickeld

waren en dat u veronderstelde dat zij achter de bedreigingen zaten. Echter, u vermeldde nooit, zo blijkt uit de neergelegde documenten en uit uw verklaringen (CGVS II A. (...), p. 19), dat H.H. (...) in persoon terug zou zijn in Tropojë. Dat de terugkeer van de familie H. (...) vervat zat in uw verklaring te veronderstellen dat de familie H. (...) achter de bedreigingen zit, zoals u nog aanstipte (CGVS II A. (...), p. 20), rechtvaardigt niet dat u nooit expliciet gemeld heeft aan de Albanese autoriteiten dat u concrete indicaties had dat H.H. (...) terug in Albanië was, temeer daar het versturen van berichten op zich geen aanwezigheid in Albanië veronderstelt. Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien u de terugkeer van uw voornaamste belager H. (...) niet aan de autoriteiten meldt, kunnen ze naar aanleiding hiervan uiteraard ook niet optreden en een onderzoek naar zijn whereabouts opstarten.

Voorts blijkt uit niets dat de Albanese autoriteiten niet bereid of in staat waren op te treden tegen uw belagers en dat de staat dus niets ondernomen zou hebben om jullie te beschermen. U verklaarde dat u klacht heeft ingediend naar aanleiding van de dreigementen per sms en naar aanleiding van de achtervolging – hetgeen ook blijkt uit de door u neergelegde documenten –, maar dat de politie niets heeft ondernomen. U vertrouwt de politie niet, zeker niet omdat de Socialistische Partij aan de macht is. U verwees hierbij onder meer naar tekortkomingen van de politie toen jullie bloedvete tijdens de jaren 1990 op zijn hoogtepunt was (CGVS I A. (...), p. 13-14; p. 22; CGVS II A. (...), p. 20; CGVS, E. (...), p. 6-8; CGVS E. (...) II, p. 9). Ofschoon aangekomen kan worden dat de autoriteiten niet altijd adequaat hebben opgetreden ten tijde van het hoogtepunt van de door u aangehaalde bloedvete twee decennia geleden, heeft u, inzake uw beweerde actuele persoonlijke problemen, de beweerde passieve houding van de politie niet aannemelijk gemaakt. Zo blijkt uit de door u neergelegde documenten dat u op 26 oktober 2021 een klacht indiende wegens bedreigingen. U werd verhoord, uw identiteitsgegevens werden gecontroleerd en u kreeg de mogelijkheid om uw versie van de feiten uit de doeken te doen. Uw gsm werd gecontroleerd en uit dit onderzoek bleek dat u zeven beledigende en/of bedreigende sms berichten had gekregen. Nog blijkt uit uw documenten dat naar aanleiding van uw klacht een strafonderzoek ingesteld werd naar uw belagers. Op 8 november 2021 werd u in dit verband ondervraagd en toen deed u tevens melding van de achtervolging de dag voordien. Hierbij werden er heel concrete vragen over uw achtervolgers gesteld. U maakte echter duidelijk dat u noch informatie had over de achtervolgende auto (zoals bijv. merk of nummerplaat) en passagiers, noch bewijzen kon aanleveren aangezien er geen camerabeelden noch getuigen waren. Alles werd genoteerd, u kreeg het procesverbaal te lezen en u kreeg de kans om opmerkingen te maken. Uiteindelijk werd het onderzoek pas opgeschort nadat uit onderzoek gebleken was dat de telefoontjes afkomstig waren van ene D.H. (...) maar dat het onmogelijk was om deze D.H. (...) te lokaliseren. Op het moment dat u Albanië verliet was het onderzoek nog niet afgesloten en toen het onderzoek finaal werd opgeschort ging u hiertegen niet in beroep (CGVS I A. (...), p. 13; p. 22). Uit niets blijkt dan ook dat het feit dat uw belager(s) niet kon(den) opgespoord worden te wijten zou zijn aan onwil of onkunde van de Albanese autoriteiten. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat daders niet opgespoord kunnen worden kan te wijten zijn aan menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen,...) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Ofschoon u oordeelde dat de politie niets had ondernomen, erkende u overigens dat ze geen fouten had gemaakt (CGVS I A. (...), p. 14). Dat de autoriteiten geen politieman naar uw omgeving hadden gestuurd om u te beschermen (CGVS II A. (...), p. 19-20), doet aan het voorgaande geen afbreuk. Dat de politie jullie niet voortdurend persoonlijk kon beschermen betekent op zich niet dat afdoende bescherming niet voorhanden zou zijn. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd.

Zelfs al was u niet tevreden over de strafmaat (CGVS II A. (...), p. 23), kan er ook nog worden gewezen op de veroordeling van de schutter die uw oom I. (...) een tiental jaren geleden verwondde en die veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van verschillende jaren. De resterende H. (...)’s verblijven in het buitenland omdat ze, zo blijkt uit uw verklaringen en uit de beschikbare informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, in Albanië worden gezocht. H.H. (...), die in Albanië gezocht werd voor verschillende moorden, werd in 2007 gearresteerd in Zweden waar hij uiteindelijk om internationale bescherming verzocht. Z.H. (...), die ook in Zweden verblijft, werd in Albanië veroordeeld tot levenslang voor moord (CGVS I A. (...), p. 12). Hieruit kan dan ook bezwaarlijk blijken dat de Albanese autoriteiten niet bereid zouden zijn om tegen de H. (...) -clan op te treden.

Ook kan opgemerkt worden dat hoewel u de politie in kennis stelde van de bedreigingen via sms en de achtervolging, u niet naar de politie gegaan bent toen buurtbewoners enkele weken na de achtervolging gewapende mannen in de buurt van uw woning hadden gezien. U rechtvaardigde uw nalaten om klacht in te dienen door te verwijzen naar de passieve houding van de politie inzake uw eerdere aangifte (CGVS I A. (...), p. 22-24; CGVS II A. (...), p. 13; p. 17). Hierboven is evenwel gebleken dat u de

passieve houding van de Albanese autoriteiten na uw klacht niet heeft aangetoond. Indien u nieuwe feiten niet ter kennis van de politie brengt, kan ze naar aanleiding hiervan ook niet gepast optreden.

In tegenstelling tot het functioneren van de Albanese autoriteiten meer dan twee decennia geleden en in tegenstelling tot uw blote beweringen over het actuele functioneren van de Albanese politie (CGVS II A. (...), p. 7), blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal over het actuele functioneren van de Albanese autoriteiten (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_albanie\\_algemene\\_situatie\\_20221215.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporaryalbania-characterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl> ) bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen, waarbij overigens in een recent verleden zelfs prominente leden van de Socialistische Partij werden vervolgd en gestraft. U verwees in dit verband zelf naar het lot van de voormalige minister van Binnenlandse Zaken, die nochtans door premier Edi Rama als ‘de beste minister van zijn team’ werd beschouwd (CGVS I A. (...), p. 18; CGVS II A. (...), p. 7). Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden in het verleden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Vanaf 2012 hebben de Albanese autoriteiten tevens een databank ontwikkeld met als doel een zicht te krijgen op alle personen en families die in een bloedwraak verwickeld zijn. Zowel de Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de dienst van de Ombudsman hebben toegang tot deze databank. De databank bestrijkt het volledige land en wordt nog steeds regelmatig, geactualiseerd. Zowel de overheid als het middenveld (o.a. religieuze leiders, verzoeningscommissies) proberen verder door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. In 2018 heeft de Albanese politie nog een nieuw actieplan (Action Plan 2057/2018) goedgekeurd voor de preventie, detectie, documentatie en bestrijding van criminele feiten in de context van bloedwraaksituaties. Er is ook een taskforce opgericht met de bedoeling om alle activiteiten van lagere afdelingen aan te sturen en te coördineren in de strijd tegen de bloedwraak. Bedoeling van het actieplan is om de strijd tegen het fenomeen aan te gaan in nauwe samenwerking met lokale overheden en ngo's door de oplossing van conflicten via verzoening, door samenwerking met het parket bij de snelle vervolging en berechting van de daders, door de organisatie van allesomvattende maatregelen om daders te arresteren en door de versterking van de samenwerking met scholen om de jongere generaties op te voeden in de geest van tolerantie en misdaadpreventie. In de periode 2013-2020 heeft de politie ontmoetingen georganiseerd met lokale overheden en ngo's om het bewustzijn van de bevolking rond alle maatregelen te verhogen. Verder werd op wetgevend vlak de strafwet herhaaldelijk aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Daarnaast dienen gevallen van bloedwraak voortaan behandeld te worden door de Rechtbank voor Zware Misdrijven (Albanees: Gjykata e Krimeve të Rënda). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Volgens de ngo Global Initiative zal de Albanese overheid wel degelijk bescherming bieden aan wie melding maakt bij de

autoriteiten dat hij (of zij) bedreigd wordt in het kader van een bloedwraak. De bescherming zal gebeuren door monitoring en/of door de arrestatie van de personen die de dreiging heeft geuit. Maar nog volgens deze NGO staan families eerder weigerachtig om zich tot de politie te wenden. In sommige gemeenschappen is er nog steeds belangrijk en wordt de bijstand van de politie inroepen als een zwakte en een schande ervaren. Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende, niet door u gezette (CGVS I A. (...), p. 22-23; p. 27) stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. In dit verband kan er ook nog opgemerkt worden dat betreffende de door u aangehaalde dood van een meisje doordat ze in aanraking kwam met een jetski bestuurd door een politieofficier, uit de beschikbare informatie blijkt dat de politieofficier in kwestie hiervoor vervolgd wordt en dat hij een gevangenisstraf riskeert van 10 tot 20 jaar. Vijftien politiemensen die verondersteld werden het strand waar het incident plaats vond te bewaken werden ontslagen. Wat betreft de door u aangehaalde moord op Klodian Rasha, een jongeman die gedood werd door de politie waarna het onderzoek gemanipuleerd werd, werd de politieagent die hem doodschoot veroordeeld tot 12 jaar celstraf. Tevens loopt er een onderzoek wegens manipulatie van de plaats van de misdaad (CGVS II A. (...), p. 7). Gelet op het voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen en in het geval van problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Verder haalde u nog problemen ten gevolge van uw politiek engagement aan. Zo verklaarde u dat toen u actief was tijdens de verkiezingen als stemmenteller/waarnemer bedreigd werd door aanhangers van de socialistische partij en dat u tijdens verschillende betogingen kortstondig opgepakt en geslagen werd door de politie (CGVS I A. (...), p. 19-20; CGVS II A. (...), p. 7).

Het is echter opmerkelijk dat toen u op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd werd of u ooit gearresteerd werd, u antwoordde dat dit nooit het geval was (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.1). Toen u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op deze tegenstrijdigheid gewezen werd, beweerde u dat de vraag was of u ooit veroordeeld werd en dat u geantwoord had dat dit niet het geval was (CGVS I A. (...), p. 19). Dit klopt niet. Er werd immers wel degelijk gevraagd of u gearresteerd werd. De vraag of u veroordeeld werd, was de volgende vraag (Vragenlijst CGVS, vraag 3.2). Dat het een kort interview was kan evenmin vergoelijken dat u het feit dat u aangehouden werd niet ter sprake bracht (CGVS I A. (...), p. 19-20). Immers, de vraag of u ooit gearresteerd werd, werd u expliciet gesteld en u kon tijdens hetzelfde onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken zelfs uitleggen dat u beledigd en bedreigd werd door aanhangers van de Socialistische Partij (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud trachtte u het feit dat u de arrestatie niet aanhaalde andermaal te rechtvaardigen door te stellen dat de vorige tolk niet goed had vertaald: u wees op de nuanceverschillen tussen 'vergezeld worden naar het politiecommissariaat' en een 'gerechtelijke en een administratieve aanhouding' (CGVS II A. (...), p. 7-9). Ook deze uitleg weet slechts moeilijk te overtuigen. Immers, er werd op de Dienst Vreemdelingenzaken zowel gevraagd naar een korte hechtenis in een politiekantoor als naar een opsluiting voor iets langere tijd in een gevangenis (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Behalve problemen met aanhangers van de Socialistische Partij vermeldde u nergens problemen met de autoriteiten of mishandelingen door de politie: u verklaarde zelfs expliciet dat u geen problemen had met de autoriteiten (CGVS II A. (...), p. 4; Vragenlijst CGVS, vraag 3.7). Indien u werkelijk gearresteerd werd en door de autoriteiten geslagen werd, kon in alle redelijkheid verwacht worden dat u dit vermeld zou hebben op de Dienst Vreemdelingenzaken, quod non in casu. Er kunnen dan ook zeer ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw beweringen dat u gearresteerd en geslagen zou zijn door de politie.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat uit niets blijkt dat u bij de arrestaties tijdens betogingen waaraan u deelnam persoonlijk geïdendeerd werd. U verklaarde immers dat er veel mensen lukraak werden opgepakt en dat de commissariaten vol zaten met betogers (CGVS I A. (...), p. 27-28; CGVS II A. (...), p. 4-5). Dat u niet in het bijzonder werd geïdendeerd, blijkt overigens ook uit het feit dat, in tegenstelling tot uw broer tegen wie na zijn deelname aan een protest op 2 juni 2019 een rechtszaak werd aangespannen wegens weerspanningheid, zoals ook blijkt uit de neergelegde documenten, u nadat u kort naar het politiebureau werd vergezeld u gewoon kon beschikken zonder meer. Sindsdien verbleef u nog tot begin 2022 in Albanië (CGVS II A. (...), p. 4).

Tot slot heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u naar aanleiding van de beweerdde arrestaties en de beweerdde slagen die u gekregen zou hebben van agenten of naar aanleiding van het feit dat aanhangers van de socialistische partij u bedreigden geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming door de hierboven geciteerde in Albanië aanwezige lokale en/of hogere veiligheidsinstanties. U maakte immers duidelijk dat u geen klacht indiende naar aanleiding van uw problemen met aanhangers van de Socialistische Partij tijdens verkiezingen of naar aanleiding van eventueel gebrekkig of gewelddadig politieoptreden (CGVS I A. (...), p. 21). Dat een politiecommissaris aanwezig was toen u als verkiezingswaarnemer door socialisten werd bedreigd en dat de politie toen niets had gedaan (CGVS I A. (...), p. 21), volstaat niet om te kunnen besluiten dat er geen voldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië zouden zijn, aangezien hierboven reeds gebleken is dat er mogelijkheden zijn om onvoldoende politieoptreden aan te klagen.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan de identiteit en nationaliteit van u en uw gezinsleden wordt niet getwijfeld. Er wordt evenmin getwijfeld aan het bestaan van een (oude) vete tussen uw familie en de familie H. (...). Uw politiek engagement, het feit dat u verschillende artikelen schreef en de arrestatie van uw broer na een betoging in 2019 staan evenmin ter discussie. Tot slot wordt niet getwijfeld aan het feit dat u hier in België een huis huurt, dat u een individuele beroepsopleiding volgde en dat uw zoon naar school gaat. Echter, het Commissariaat-generaal is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Deze documenten betreffende uw activiteiten in België zijn voor de beoordeling van uw vrees bij terugkeer dan ook niet relevant.

Gelet op hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

Bijgevolg is ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond.

Aan uw identiteit en nationaliteit en de identiteit en nationaliteit van uw kinderen wordt niet getwijfeld.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen vorderen in hun “Verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring” de “schorsing en nietigverklaring” van de bestreden beslissingen.

2.2. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste middel op de schending van “artikel 57/6/1, §1 Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en de redelijke termijn als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Verzoekende partijen wijzen op het bepaalde in artikel 57/6/1, § 1, eerste en derde lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en op de *in casu* van toepassing zijnde beroepstermijn en voeren aan:

*“In casu werden verzoekende partijen gehoord op 11 april 2022 en 7 november 2022, doch er volgde pas een beslissing op 7 februari 2023. Dit betreft dan ook een regelrechte aanfluiting van de redelijke termijn, wetende dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen normaliter een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming dient te nemen binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden. Dat de termijn van 15 werkdagen een ordetermijn betreft, doet niks af van het feit dat de Commissaris-generaal de redelijke termijn geschonden heeft.*

*Aldus werd de termijn van behandeling binnen de 15 werkdagen na ontvangst van het dossier in beide gevallen ruimschoots overschreden. Dat verwerende partij alsnog stelt dat een versnelde procedure werd en kon worden toegepast, is dan ook op zijn minst eigenaardig te noemen.”*

Verzoekende partijen verwijzen in dit kader eveneens naar het bepaalde in artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet, citeren daarbij onder meer hetgeen gestipuleerd wordt in artikel 57/5quater, § 4 en doen gelden:

*“Bijgevolg werd aan verzoekende partijen de kans ontnomen opmerkingen te maken bij het schriftelijk verslag van het persoonlijk onderhoud en konden zij op geen enkele wijze nagaan of hun vluchtrelaas op een correcte wijze werd weergegeven, hetgeen de rechten van verdediging van verzoekende partijen onmiskenbaar miskent.*

*Omdat verzoekende partijen niet de kans hebben gehad om opmerkingen te formuleren op de notities van hun persoonlijk onderhoud worden zij nu geacht in te stemmen met de inhoud; echter verklaren zij zich in geen geval akkoord met de inhoud.”*

Verzoekende partijen concluderen:

*“De toepassing van de versnelde procedure heeft aldus geleid tot schending van artikel 57/6/1, §1 Vreemdelingenwet, de materiele motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en de redelijke termijn als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.”*

2.3. Verzoekende partijen beroepen zich in een tweede middel op de schending van *“de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”*.

Met betrekking tot de motieven op grond waarvan de actualiteit van de bloedwraak in de bestreden beslissing in twijfel wordt getrokken, doen verzoekende partijen gelden:

*“- Verzoekende partijen reisden tot 2018 meermaals naar de Schengenzone, zonder er om internationale bescherming te vragen, om vervolgens terug te keren naar Albanië, vermits de bloedwraakvete tussen beide partijen sedert 2012 minder intens was. De Stelling dat het terugkeren naar Albanië zonder om internationale bescherming te vragen moeilijk te verzoenen is met de houding van iemand die daadwerkelijk in een bloedwraakzaak 'beweert' te zitten, kan eveneens niet gevolgd worden.*

*Verzoekende partijen 'beweren' niet zomaar dat er sprake is van een bloedwraakvete, doch brachten allerhande juridische documenten bij die bewijzen dat er daadwerkelijk sprake is van een bloedwraakvete tussen hun familie en de familie H. (...) (STUK 9).*

*- Sedert 2018 en 2019 deed eerste verzoekende partij nog slechts enkel de noodzakelijke verplaatsingen buitenshuis zoals het ophalen van een paspoort en identiteitskaart, getuige hiervan een het feit dat hij niet meer ging werken waarop hij ontslagen werd. Dit vermits er werd medegedeeld dat enkele telgen van de familie H. (...) zouden zijn teruggekeerd naar Albanië.*

*Dit is niet louter een door verzoekende partijen geponeerde Stelling, doch kan middels bijgevoegd stuk aangetoond worden.*

*o Dat eerste verzoekende partij het attest van de verzoeningscommissie niet in eigen persoon ging ophalen is logisch: de kans bestond immers dat hij er telgen van de familie H. (...) tegen het lijf kon lopen.*

*o Dat eerste verzoekende partij in juni 2021 voor een foto poseerde met zijn zoon, was een welberekend risico, daar verzoekende partijen hun zonen, ondanks de bloedwraakvete, toch zoveel als mogelijk een 'normaal' leven willen laten leiden.*

*o Dat eerste verzoeker nog actief deelnam aan de verkiezingen van 2021, die plaatshadden in het voorjaar, dient aan zijn politieke overtuiging toegeschreven te worden. Eerste verzoeker wou daar absoluut aanwezig zijn, waarbij nogmaals opgemerkt dient te worden dat de bloedwraakvete en politieke overtuiging van de familie van verzoekende partijen en de familie H. (...) samen gezien moeten worden.*

*o Eerste verzoeker was weldegelijk 22 dagen niet gaan werken, waardoor hij ontslagen werd. Eerste verzoeker ging niet meer gaan werken daar hij weldegelijk een gegronde vrees had. Hij bleef niet 'voor niets' thuis.*

*- Nadat eerste verzoekende partij de dreigberichten ontving in Oktober 2021, die eveneens werden bijgevoegd voor het CGVS, heeft eerste verzoekende partij nog slechts een tweetal verplaatsingen buitenshuis gemaakt.*

*o De eerste verplaatsing om medicatie te gaan halen voor zijn zoon bij de apotheek in het nabijgelegen Bajram Curri, daar verzoekende partijen woonachtig waren in Luzhe. Toen verzoeker terugkwam, werd hij achtervolgd door een auto met geblindeerde ramen en dit in de buurt van een brug.*

*De protection officer stelde gedurende het onderhoud d.d. 7 november 2022 aan eerste verzoeker de vraag waarom hij niet naar een andere apotheek gereden was, bijvoorbeeld in Kukës, vermits de familie H. (...) in de dreigberichten zou hebben laten weten dat eerste verzoeker naar Bajram Curri moest komen.*

*Hierop werd gewezen op het feit dat Kukës meer dan twee uur rijden is.*

*Echter wensen verzoekende partijen hierbij nog te verduidelijken dat, of zij nu naar Bajram Curri of Kukës rijden, zij steeds langs de desbetreffende brug moeten passeren:*

*(...)*

*Daarenboven lijkt het niet aangewezen om een zieke kleuter bijna vijf uur (5u) te laten wachten op medicatie. Kukës was immers heen en terug meer dan vier uur en half (4u30min) rijden.*

*o Eerste verzoekende partij ging naar aanleiding van de dreigberichten en de achtervolging te rade bij Isuf Celaj, een lid van de Democratische partij, met de vraag of de overheid zijn familie voldoende bescherming zou kunnen bieden. Het lid van de Democratische Partij was echter de mening toegedaan dat de overheid de familie van verzoekende partij onvoldoende zou kunnen beschermen en dat het beter was om Albanië te verlaten."*

Inzake de motieven omtrent hun verklaringen over hun familieleden, betogen verzoekende partijen:

*"Echter kunnen verzoekende partijen hier kort over zijn. Zij hebben zo min mogelijk contact met hun familieleden die eveneens op de vlucht zijn naar verscheidene landen in de Schengenzone zodat zij elkaar niet in gevaar kunnen brengen.*

*Ook naar tweede verzoekende partij was eerste verzoekende partij steeds heel voorzichtig. Zo vertelde hij niet veel over de bloedwraakvete om haar niet ongerust te maken."*

Met betrekking tot de ontvangen bedreigingen, voeren verzoekende partijen aan:

*"Dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatslozen stelt dat hij twijfelt aan het feit dat eerste verzoekende partij de dreigberichten daadwerkelijk ontvangen heeft, is op zijn zachtst gezegd opmerkelijk te noemen. Verzoekende partijen voegden de berichten immers van in den beginne, waarbij uit de inhoud blijkt dat de berichten daadwerkelijk te maken hebben met de bloedwraakvete, daar er een aantal keer wordt verwezen naar een aantal gebeurtenissen in verband met de bloedwraakvete uit het verleden.*

*Sta verzoekende partijen toe een vrije vertaling bij te brengen van de dreigberichten:*

*(...)*

*Uit de dreigberichten kan wel afgeleid worden dat deze verband houden met de bloedwraakvete. Zo verwijzen de dreigberichten naar de broers van eerste verzoekende partij, maar ook naar de oom van eerste verzoekende partij die in het verleden reeds aangepakt werd door de familie H. (...). Door te stellen dat er getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid van de dreigberichten en het verband met de bloedwraakvete, schendt verwerende partij dan ook het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, maar ook het proportionaliteitsbeginsel.*

*De berichten tonen weldegelijk de actualiteit van de bloedwraakvete tussen de familie van verzoekende partijen en de familie H. (...) aan, alsook het feit dat verzoekende partijen een gegronde vrees hebben voor de dood, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling in hun land van herkomst."*

Verzoekende partijen vervolgen:

*"Tot slot wensen verzoekende partijen erop te wijzen dat de Commissaris-generaal voor de Vreemdelingen en Staatlozen het nagelaten heeft om een gedegen onderzoek te voeren voorafgaand aan zijn beslissingen d.d. 7 februari 2023. Zo blijkt immers uit de bestreden beslissingen dat hij niet eens de moeite genomen heeft om bv. de naam van het dorp waar verzoekende partijen woonden op te zoeken. Verzoekende partijen waren immers woonachtig in Luzhe, maar de Commissaris spreekt nu eens van Luzhe, dan eens van Luzha,... Van een overheidsinstantie die een zeer belangrijke beslissing dient te nemen over de toekomst van verzoekende partijen om internationale bescherming, mag verwacht worden dat het een gedegen onderzoek voert, wat het in casu nagelaten heeft.*

*Bovendien kan gezien worden in andere arresten van uw Raad dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen regelmatig dezelfde tekst kopieert om aan te tonen dat Albanië een stabiel land met een stabiel regime zou vormen, hetgeen in het derde lid echter weerlegd zal worden. Aldus heeft de Commissaris-generaal het nagelaten om de huidige situatie in Albanië erop gade te slaan, hetgeen eveneens een schending van de onderhoudsplicht en aldus een schending van de zorgvuldigheidsplicht uitmaakt.”*

2.4. Verzoekende partijen beroepen zich in een derde middel op de schending van “artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht”.

Verzoekende partijen voeren aan:

*“De (familie van-) Verzoekende partijen zijn reeds langer dan twee decennia verwickeld in een bloedwraakvete. Aan het bestaan van deze bloedwraak wordt niet getwijfeld. Waarbij reeds kon worden vastgesteld dat de bloedwraakvete sinds 2019 en vooral sinds Oktober 2021 hevig oplaaide. Verzoekende partijen hebben dan ook een uitgesproken kwetsbaar profiel op basis waarvan er een duidelijke nood is aan bescherming.*

*De subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen tegenover het land van herkomst van verzoekers (Albanië). Uit wat volgt zal blijken dat verzoekende partijen wel degelijk een reële vrees hebben voor de dood, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling in hun land van herkomst. In Albanië is de vendetta of bloedwraak immers reeds sinds 1990 aan een opmars bezig en zijn de autoriteiten niet bij machte deze heropleving in te dijken. Hoewel de Albanese overheid zich steeds meer van de vendettaproblematiek bewust wordt, blijft het wachten op praktijkbewijzen die aantonen dat deze bewustwording ook wordt omgezet in daden. Zuiver theoretische institutionele garanties zijn niet voldoende om verzoekers te beschermen. In de praktijk blijven er grote Problemen bestaan op het terrein.*

*In de eerste plaats is er een gigantisch probleem op het vlak van corruptie bij politie en justitie, hetgeen verweerster zelf toegeeft:*

*(...)*

*De door en door corrupte regering en politiediensten waren ook de reden waarom verzoekende partijen geen aangifte gedaan hebben van het feit dat buurtbewoners enkele weken na de achtervolging gewapende mannen in de buurt van de woning van verzoekende partijen hadden gezien.*

*Verzoekende partijen hadden nog aangifte gedaan van de dreigberichten, doch het onderzoek werd opgeschort. Hiertegen gingen verzoekende partijen niet in beroep, daar dit beroep toch geen verschil zou uitmaken. Nochtans hebben verzoekende partijen het nodige bewijsmateriaal overgemaakt aan de politionele diensten.*

*Voor de gewapende mannen in de buurt van de woning van verzoekende partijen, hadden verzoekende partijen helemaal geen bewijs; enkel getuigenissen uit goede bron. De politionele diensten gingen deze feiten in ieder geval niet op een gedegen wijze onderzoeken, daar het enkel gebaseerd was op getuigenissen en de politionele diensten nog steeds corrupt handelen, zeker vermits de familie H. (...) steeds banden onderhouden heeft met de socialistische overheid en dus ook met de politionele diensten, waar zij in het verleden deel van uitmaakten. Dat is meteen ook de reden waarom verzoekende partijen toen geen aangifte hebben gedaan bij de politie.*

*Tevens blijkt uit de bestreden beslissingen dat verwerende partij zich baseert op slechts een deel van het COI-rapport. Uit het rapport komt duidelijk een gemengd beeld naar voren:*

*(...)*

*Eenzelfde verhaal kan gelezen worden in de onlangs geupdate 'Guidance Country policy and information note : blood feuds, Albania, January 2023' van het Verenigd Koninkrijk.*

*Aldus, dat de Albanese autoriteiten maatregelen zou genomen hebben om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen, doet niks af van het feit dat bloedwraak en bloedwraakmoorden heden nog steeds voorkomen, en dit vaker dan de Albanese autoriteiten wil doen laten uitschijnen.*

*Bovendien, zo blijkt uit de 'Guidance Country policy and information note : blood feuds, Albania, January 2023' van het Verenigd Koninkrijk, bieden de maatregelen die de Albanese Staat genomen heeft om personen die betrokken zijn bij bloedwraak te beschermen geen voldoende bescherming in gebieden waar het Kanun-recht overheerst, met name in Noord-Albanië (waar verzoekende partijen woonachtig waren).*

*Concluderend kan dan ook gesteld worden dat het de bedreigingen vanwege de H. (...) -clan zijn, in combinatie met de politieke instabiliteit en corruptie gecreëerd door het Socialistische regime, dewelke de familie H. (...) nota bene steunt, die verzoekende partijen hebben doen besluiten om te vluchten.*

*Verzoekende partijen besluiten dan ook dat het vaststaat dat zij nooit veilig zullen kunnen leven in Albanië. Verzoekende partijen hebben weldegelijk een gegronde vrees voor de dood, foltering of*

*onmenselijke of vernederende behandeling in hun land van herkomst en kunnen daarenboven geen aanspraak maken op de bescherming van zijn overheid, wiens politieel en justitieel apparaat door en door corrupt is.*

*Bovendien zou de eventuele terugkeer van verzoekers naar een land waar hun bewegingsvrijheid in dergelijke mate beperkt is en zij elke dag moeten vrezen voor hun leven, uit zichzelf een onmenselijke behandeling uitmaken.”*

2.5. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

*“Akte te willen nemen van onderhavig verzoekschrift tot nietigverklaring;*

*Vervolgens de vordering tot schorsing en nietigverklaring van navolgend besluit ontvankelijk en gegrond te verklaren :*

*- Ten aanzien van eerste verzoekende partij: de beslissing van de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en Staatlozen d.d. 7 februari 2023 betreffende de niet-erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, waarbij Verzoekende Partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, waardoor de Commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, §2 van de Vreemdelingenwet beschouwt te vernietigen en minstens te hervormen en zodoende eerste verzoekende partij het statuut van vluchteling overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet toe te kennen, waarbij het minstens past om de beslissing terug te sturen naar het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek;*

*- Ten aanzien van tweede verzoekende partij: de beslissing van de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en Staatlozen d.d. 7 februari 2023 betreffende de niet-erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, waarbij Verzoekende Partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, waardoor de Commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, §2 van de Vreemdelingenwet beschouwt te vernietigen en minstens te hervormen en zodoende tweede verzoekende partij het statuut van vluchteling overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet toe te kennen, waarbij het minstens past om de beslissing terug te sturen naar het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.”*

2.6. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog de volgende stukken en documenten bij het voorliggende verzoekschrift:

*“4. Huurovereenkomst.*

*5. Attest van verblijf in opvangcentrum.*

*6. Arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur van eerste verzoeker.*

*7. School oudste zoon verzoekende partijen.*

*8. Bijlage 26 van verzoekende partijen.*

*9. Stukken reeds neergelegd voor het CGVS, vergezeld van inventaris.*

*10. Kennisgeving gerechtsbrief C.H. (...) waaruit blijkt dat hij zich nog regelmatig moet aanmelden bij de politie.*

*11. Kopie van de notities van de persoonlijke onderhouden van eerste verzoeker.*

*12. Kopie van de notities van de persoonlijke onderhouden van tweede verzoeker.”*

### 3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient, waar verzoekende partijen in het voorliggende verzoekschrift vragen om de schorsing en de nietigverklaring van de bestreden beslissingen te bevelen, vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. Dient verder te worden opgemerkt dat het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht immers enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.3. Verzoekende partijen verwijten verweerder dat deze er te lang over deed om de bestreden beslissingen te nemen. Dat verweerder desalniettemin stelt dat er een versnelde procedure werd en kon worden toegepast, vinden zij merkwaardig. Daardoor achten verzoekende partijen zowel artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet als de redelijke termijn geschonden.

Geheel ten onrechte trachten verzoekende partijen met hun betoog echter te laten uitschijnen dat er, nadat de termijn zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet werd overschreden, geen versnelde procedure meer zou mogen worden gevoerd en dat verweerder aldus evenmin nog zou mogen beslissen tot de kennelijke ongegrondheid van een verzoek om internationale bescherming.

Overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien de verzoeker, zoals verzoekende partijen *in casu*, afkomstig is uit een veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in dit geval, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing neemt *“inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen”*.

Verzoekende partijen leiden uit een samenlezen van de voormelde bepalingen ten onrechte af dat het gegeven dat de termijn van vijftien dagen werd overschreden tot gevolg zou hebben dat er niet (meer) mag worden vastgesteld dat zij van een veilig land afkomstig zijn, dat er geen versnelde procedure (meer) mag worden gevolgd en dat het verzoek om internationale bescherming niet (meer) kennelijk ongegrond mag worden bevonden.

Nergens blijkt uit de voormelde bepalingen of uit enig ander wetsartikel immers dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek.

Te dezen kan bovendien worden verwezen naar hetgeen in de Memorie van Toelichting omtrent de voormelde bepalingen gesteld wordt. Vooreerst wordt hierin duidelijk aangegeven: *“Algemeen gezien verhindert het overschrijden van de termijn van 15 werkdagen niet dat de behandelingsprocedure wordt versneld”*. Ook blijkt uit de Memorie van Toelichting dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet werd behandeld volgens een versnelde procedure (artikel 57/6/1, § 1) er niet aan in de weg staat dat de commissaris-generaal *in fine* een verzoek toch als kennelijk ongegrond kan beschouwen. In dit kader blijkt overigens eveneens dat *“volgens de huidige stand van de wetgeving, het feit dat een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, geen enkel gevolg heeft op het verloop van de asielprocedure, en meer in het bijzonder op het niveau van het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, 112-113, 116)”*.

Dat artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet geschonden zou zijn doordat er toepassing werd gemaakt van de versnelde procedure en doordat er werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen, kan gelet op het voorgaande aldus niet worden aangenomen.

Mede gelet op het voorgaande, tonen verzoekende partijen evenmin aan dat de redelijke termijn *in casu* niet zou zijn gerespecteerd. Verzoekende partijen tonen bovendien niet aan welk belang zij hebben bij het aanvoeren dat hun verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kunnen immers niet beweren benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoten tegen de beweerdte vervolging en ernstige schade en aanvullende stukken konden verzamelen ter staving van hun relaas en hun verzoek.

3.4. Dat de rechten van de verzoekende partijen geschonden zouden zijn doordat er toepassing werd gemaakt van artikel 57/5<sup>quater</sup>, § 4 van de Vreemdelingenwet, kan evenmin worden gevolgd.

Dit artikel bepaalt dat, wanneer artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet wordt toegepast, een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming.

Bij de toepassing van voormelde bepaling, geldt het vermoeden dat de verzoeker om internationale bescherming geacht wordt in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, zoals bepaald in artikel 57/5<sup>quater</sup>, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, in tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten voor te houden in het voorliggende verzoekschrift, niet.

Derhalve zijn de rechten van verzoekende partijen niet geschonden doordat de kopieën van de notities van hun persoonlijke onderhouden hen tezamen met de bestreden beslissingen werden ter kennis gebracht.

Bovendien hadden verzoekende partijen de mogelijkheid om middels het onderhavige verzoekschrift en in het kader van het onderhavige beroep de nodige opmerkingen te formuleren over de notities van de persoonlijk onderhouden en hebben zij de mogelijkheid om dit verzoekschrift in te dienen ook benut, en dit duidelijk met kennis van de inhoud van de notities van hun persoonlijke onderhouden aangezien zij hiervan een kopie bij het verzoekschrift voegen.

3.5. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt voorts in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hunnen hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.7. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

*“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :*

*(...)*

*b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;*

*(...)*

*§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*

*§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

In dit kader betwisten verzoekende partijen de inhoud van de bestreden beslissingen niet waar, mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

*“Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd.”*

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekende partijen opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende

de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.8. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij er zouden vrezen slachtoffer te zullen worden van een bloedwraak tussen verzoekers familie en de familie H.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen vooreerst echter geheel terecht gemotiveerd:

*“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat hoewel het bestaan van een oude vete tussen de familie H. (...) en H. (...) op zich niet betwist wordt – dit toonde u immers uitgebreid aan aan de hand van diverse bewijsstukken – en ofschoon u verklaarde dat de situatie onophoudelijk bedreigend was (CGVS II, p. 15), er ernstige vraagtekens kunnen geplaatst worden bij de actualiteit van deze bloedwraak.*

*Dit blijkt allereerst uit uw houding en deze van uw familieleden de afgelopen jaren.*

*Zo blijkt dat u tot in 2018 af en toe voor uw plezier naar de Schengenzone reisde, zonder er om internationale bescherming te verzoeken. Telkens keerde u naar Albanië terug (CGVS I A. (...), p. 6-7). Deze herhaalde terugkeer vanuit het buitenland naar Albanië zonder om internationale bescherming te verzoeken is slechts moeilijk in overeenstemming te brengen met de houding van iemand die daadwerkelijk in een bloedwraakzaak beweert te verkeren. Immers, volgens de regels van de Kanun is het gebruikelijk dat men het huis niet verlaat wanneer men in een bloedvete verwickeld is, aangezien men overal buitenshuis het doelwit van de bloedwraak kan worden. Het is dan ook op zijn minst raadzaam om wanneer men bloedwraak vreest niet in het openbaar te verschijnen.”*

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar zij herhalen dat de bloedwraak in deze periode minder intens was, dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker blijkens zijn hoger aangehaalde verklaringen zelf aangaf dat de situatie onophoudelijk bedreigend was. Daarenboven konden verzoekende partijen, zelfs indien de beweerde bloedwraakvete in deze periode minder intens was, er onmogelijk vanuit gaan dat dit zo zou blijven, konden zij niet voorspellen wanneer in het kader van deze bloedwraakvete verdere feiten zouden plaatsvinden en kon bijgevolg worden verwacht dat zij, in het licht van hetgeen door verweerder in de bestreden beslissing wordt aangegeven, voorzichtiger zouden zijn geweest, niet in het openbaar zouden zijn verschenen en van hun herhaalde reizen naar het buitenland gebruik zouden hebben gemaakt om elders internationale bescherming te verzoeken. Dat zij zulks niet deden en steeds vrijwillig terugkeerden naar Albanië, strookt dan ook geheel niet met hun beweerde vrees in het kader van een oude bloedwraakvete.

Verder wordt in het kader van het voorgaande in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

*“Uit uw verklaringen blijkt weliswaar dat u sinds uw laatste verblijf in het buitenland extra voorzichtig was, dat u de familie H. (...) probeerde te vermijden en dat u probeerde om zo min mogelijk in het openbaar te verschijnen, zeker sinds het moment dat u in 2018 en 2019 vernomen zou hebben dat H.H. (...) in Tropojë was met de bedoeling jullie te vermoorden. Sinds de zomer van 2019 ging u dan ook niet meer werken. Bovendien durfde u het attest van de verzoeningscommissie, dat al uitgereikt werd op 24 augustus 2019, uit angst niet in eigen persoon te gaan ophalen omdat u niet naar buiten durfde te komen: u kon bij elke beweging die u maakte immers gevaar lopen (CGVS I A. (...), p. 11; p. 20; p. 22-23; CGVS II A. (...), p. 16; p. 22). Deze door u geponeerde voorzichtigheid heeft u evenwel niet aangetoond. Zo bleef u, ondanks het in 2018 vernomen nieuws dat H.H. (...) in Tropojë zou zijn, nog gewoon doorwerken tot in de zomer van 2019 en nam u tot in juni 2019 deel aan protesten tegen de regering (CGVS I A. (...), p. 18-22).”*

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zoals genoegzaam blijkt uit verzoekers voormelde verklaringen, vernam verzoeker reeds in 2018 dat één van zijn mogelijke belagers, H.H., in Tropojë zou zijn. Dat verzoeker nadien nog bleef werken en deelnemen aan protesten, en dit tot in de zomer van 2019, is onverenigbaar met zijn vermeende vrees ten gevolge van een bloedwraakvete met de familie H.

Ondanks dat verzoeker beweerde dat hij nadien niet langer durfde te gaan werken, dat hij het attest van de verzoeningscommissie in augustus 2019 uit vrees voor de familie H. niet durfde te gaan halen en dat hij niet meer buiten durfde komen, bleef verzoeker ook nadien daarenboven kennelijk wel deelnemen aan het publieke leven en kwam hij nog geregeld buiten. In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen vooreerst terecht gesteld:

*“Ook sindsdien kwam u nog, in tegenstelling tot uw beweerde voorzichtigheid, geregeld buiten. Zo regelde u een paspoort en een identiteitskaart die in december 2019 werden uitgereikt. U was, ondanks de verschillende sms-bedreigingen in oktober 2021, op 7 november 2021 gewoon onderweg naar de apotheek met uw wagen (CGVS I A. (...), p. 12; CGVS II A. (...), p. 21). In november 2021 dronk u een koffie met een parlamentslid in een bar in Tirana (CGVS I A. (...), p. 8). Voorts blijkt uit uw*

*Facebookprofiel dat u in januari 2022 nog een foto plaatste waarop u met uw zoon poseert in Tropojë. U verklaarde dat deze foto in 2018 of 2019, toen uw zoon ongeveer twee jaar oud was, genomen werd (CGVS I A. (...), p. 24), hetgeen echter niet aannemelijk is. Voor een tweejarige lijkt uw zoon immers wel zeer fors uit de kluiten gewassen. Geconfronteerd hiermee, verklaarde u dat u niet wist wanneer die foto genomen is, dat het inderdaad mogelijk was dat het in 2020 was en dat jullie in ieder geval voortdurend voorzichtig waren (CGVS I A. (...), p. 24). Na uw eerste persoonlijk onderhoud stuurde u via een advocaat nog een screenshot door waaruit blijkt dat de foto niet van januari 2022 dateert maar dat u ze reeds in juni 2021 op uw Facebookprofiel plaatste. Echter, hoewel u de foto inderdaad eerder op Facebook plaatste, dan nog dient vastgesteld te worden dat het, gelet op de toegenomen dreiging sinds 2018, bevreemdend is dat u in juni 2021 met uw zoon poseert voor een banale foto in Tropojë.”*

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In tegenstelling met wat zij trachten voor te houden, betreffen de voormelde verplaatsingen en publieke vertoningen van verzoeker geenszins enkel noodzakelijke verplaatsingen. Zo verzoeker het risico werkelijk dermate hoog inschatte dat hij in de zomer 2019 stopte met werken en niet langer buiten durfde komen, kon immers worden verwacht dat verzoekende partijen hun land onmiddellijk daarna zouden hebben verlaten in plaats van aldaar enkele maanden later nog identiteitsdocumenten aan te vragen en te bekomen en er ook nadien nog jarenlang te blijven wonen. Dat verzoeker nadien, in juni 2021, naar buiten ging met zijn zoon om te poseren voor een banale foto in Tropojë, ontbeert in het licht van de beweerde vrees van verzoekende partijen daarenboven iedere ernst. Ook het gegeven dat verzoeker dit eerst nog trachtte te verbergen en trachtte te liegen over deze foto, doet in dit kader voorts afbreuk aan de geloofwaardigheid van de vermeende vrees van verzoekende partijen. Dat verzoekende partijen in het verzoekschrift aanhalen dat verzoeker door naar buiten te gaan en deze foto te nemen met zijn zoon een *“welberekend risico”* zou hebben genomen omdat zij hun zonen ondanks de bloedwraakvete *“toch zoveel als mogelijk een ‘normaal’ leven willen laten leiden”*, is eveneens tekenend voor de ernst en de geloofwaardigheid van hun beweerde nood aan internationale bescherming. Dat verzoekende partijen, zo zij werkelijk vreesden om slachtoffer te zullen worden van een bloedwraakvete, dergelijke overwegingen zouden laten opwegen tegen het risico om te worden gedood, ontbeert namelijk iedere ernst. Dat verzoeker daarna, in november 2021, dan ook nog eens een koffie ging drinken met een parlementslid in een bar in Tirana, is eveneens manifest onverenigbaar met de beweerde problemen en vrees van verzoekende partijen. Dit geldt nog des te meer nu verzoekende partijen voorhouden dat zij sedert oktober 2021 verschillende bedreigingen ontvingen. Omwille van diezelfde reden is het bovendien kennelijk ongeloofwaardig dat verzoeker, indien verzoekende partijen werkelijk iets te vrezen hadden omwille van de oude vete tussen verzoekers familie en de familie H., in november 2021 met zijn eigen wagen naar de apotheek zou zijn gereden. Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van dit motief niet één concreet en dienstig argument aan. Vooreerst kan in dit kader immers niet worden ingezien waarom verzoeker ervoor zou hebben geopteerd om zelf en met gebruik van zijn eigen wagen naar de apotheek te rijden. Verzoekende partijen hadden hiervoor namelijk ook een derde kunnen inschakelen. Eveneens hadden zij hiervoor iemands anders wagen kunnen vragen en gebruiken. Dat verzoeker ervoor koos om in persoon en met zijn eigen wagen naar de apotheek te rijden, ontbeert in het licht van de door verzoekende partijen geschetste problemen en vrees dan ook iedere geloofwaardigheid. Dat verzoeker er dan ook nog voor zou hebben geopteerd om uitgerekend naar de apotheek te rijden die gelegen was in het dorp waarnaar hij zichzelf van zijn belagers en volgens hun bedreigingen moest begeven, ontbeert al helemaal iedere geloofwaardigheid (administratief dossier, notities van verzoekers tweede persoonlijk onderhoud, p.21). In zoverre verzoekende partijen in dit kader de nadruk vestigen op de ligging van de brug waar verzoeker problemen zou hebben gekend, dient te worden opgemerkt dat deze brug niet in het betreffende dorp is gelegen en dat verzoeker door naar Kukës te rijden wel zou hebben vermeden dat hij door dit dorp moest rijden. Dat hij desalniettemin naar Bajram Curri zou zijn gereden, is in het licht van de aangevoerde vrees en nood aan internationale bescherming van verzoekende partijen en ook wanneer er rekening gehouden wordt met het gegeven dat de andere apotheek verderaf gelegen was, kennelijk ongeloofwaardig.

In het kader van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen bovendien op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

*“Daarnaast kan opgemerkt worden dat het eveneens vreemd is dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat u niet meer zo actief was tijdens de jongste verkiezingen van 2021 en dat u enkel uw stem uitbracht – als familie waren jullie immers op de dag van de verkiezingen extra voorzichtig want jullie hadden informatie dat er toen iets kon gebeuren –, terwijl u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat u waarnemer was tijdens de verkiezingen van 2021 in uw eigen gemeente Llugaj (CGVS I A. (...), p. 6; p. 20; CGVS II A. (...), p. 7; p. 14; p. 20). Geconfronteerd hiermee, zei u enkel dat u, hoewel u inderdaad uw politieke activiteiten op een laag pitje had gezet, waarnemer was tijdens de jongste verkiezing (CGVS II A. (...))p. 20-21). Dat u in 2021 in het kader van*

de verkiezingen de functie uitoefende van waarnemer, nochtans een zichtbare functie in het kiesbureau – u was voorzien van een badge van de partij en u moest erop toezien dat iedereen een geldige stem uitbracht (CGVS II A. (...), p. 14) –, nota bene vlakbij uw woning in uw eigen gemeente Llugaj, is, gelet op het door u gelopen risico, erg eigenaardig. Dat u enerzijds in september 2019 gestopt was met werken en zelfs uw zoon niet naar de crèche durfde te sturen omdat u wraak vreesde, maar anderzijds post vat in een stemlokaal, waar socialisten u bedreigd zouden hebben – de H. (...)’s hebben banden met de socialisten –, is uiterst bevreemdend (CGVS I A. (...), p. 6; p. 23-24). Dat u waarnemer was valt dan ook zeer moeilijk te rijmen met uw reeds geciteerde verklaring dat jullie als familie zeer voorzichtig waren op de verkiezingsdag omdat u over informatie beschikte dat er iets zou kunnen gebeuren (CGVS I A. (...), p. 20). Dat u uitgerekend op een dag dat mogelijke incidenten of wraakpogingen in de lucht hingen het risico zou genomen hebben om een zeer zichtbare functie in een stemlokaal te bekleden doet erg verbazen. Tot slot blijkt ook nog uit uw verklaringen dat u na de dreigementen van oktober 2021 een week in Elbasan verbleef (CGVS II A. (...), p. 17). Uit de verklaring van uw echtgenote, met name dat jullie tot op het moment van jullie vertrek in Luzha woonden (CGVS I E. (...), p. 4), kan opgemaakt worden dat u na uw verblijf in Elbasan gewoon naar huis terugkeerde.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om deze motieven te ontkrachten. Dat verzoeker louter vanuit zijn politieke overtuiging de vrees voor zijn eigen leven zou hebben genegeerd en op de voormelde wijze zou hebben gehandeld, is niet aannemelijk. Dit geldt nog des te meer daar verzoeker zelf aangaf dat zijn politieke activiteiten op een laag pitje had gezet en politiek niet meer zo actief was. De pertinente en terechte vaststelling dat verzoekende partijen ervoor opteerden om een week na de dreigementen eenvoudigweg terug te keren naar hun eigen woonplaats, laten verzoekende partijen verder volledig onverlet. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gelden.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen dan ook met reden aangegeven:

“Dat u het, zoals aangehaald, niet eens aangedurfd zou hebben om het attest van de verzoeningscommissie te regelen, maar dat u hierna wel nog tot september 2019 kon werken, dat u uw paspoort en uw identiteitskaart kon regelen, dat u actief kon deelnemen aan de verkiezingen van 2021, dat u voor een banale foto kon poseren, dat u naar de apotheek kon gaan, dat u een koffie kon drinken in een bar in Tirana en dat u na een kort verblijf in Elbasan naar uw woonplaats terugkeerde, overtuigt hoegenaamd niet. Gelet op wat voorafgaat, heeft u uw voorzichtige houding en bijgevolg tevens de aanleiding van uw voorzichtige houding, met name de actuele vrees voor bloedwraak vanwege de familie H. (...), geenszins aannemelijk gemaakt.”

Met betrekking tot de door verzoekende partijen aangevoerde vrees om slachtoffer te worden van een oude vete, wordt in de bestreden beslissingen bovendien geheel terecht gesteld:

“Het voorgaande wordt bevestigd door de houding van uw familieleden, die volgens u nochtans, net als u, gevaar liepen: in de door u ontvangen dreigings’en werden bijv. ook uw broers geviseerd en werd er gesteld dat heel de familie uitgeroeid zou worden (CGVS I A. (...), p. 12-14; p. 16; CGVS II A. (...), p. 6). U legde echter weinig coherente en bevreemdende verklaringen af over de problemen die zij ondervonden en de omstandigheden waarin zij al dan niet vertrokken uit Albanië.

Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat A. (...) en A. (...) in Albanië wonen en dat C. (...) in Hamburg verblijft (Verklaring DVZ A. (...), vraag 17). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u een week voor uw eerste persoonlijk onderhoud van zowel A. (...) als A. (...) vernomen had dat ze Albanië zouden verlaten: u vermoedde dan ook dat A. (...) ten tijde van uw eerste persoonlijk onderhoud al in Duitsland of in een ander land was (CGVS I A. (...), p. 4). Uw vrouw antwoordde op de vraag wie er nog in Albanië woonde op het moment dat jullie het land verlieten – en aangezien heel de familie in hetzelfde huis woonde kan ervan uitgegaan dat uw vrouw dit wist (CGVS I A. (...), p. 5) – dat uw ouders, uw zus en uw broers daar ook woonden en dat ze bij het laatste contact dat u met hen vanuit België had gezegd hadden dat ze ook uit Albanië zouden vertrekken (CGVS E. (...) I, p. 4). Bij uw tweede onderhoud verklaarde u echter, in strijd met het voorgaande, dat jullie al geruime tijd geen contact meer hebben met A. (...), dat hij noch ten tijde van de bedreigingen, noch ten tijde van jullie vertrek in Albanië verbleef en dat hij ongeveer twee jaar voor uw tweede persoonlijk onderhoud (i.e. in november 2020) Albanië had verlaten (CGVS II A. (...), p. 11). Geconfronteerd met uw wisselende verklaringen over de verblijfplaats van A. (...), zei u enkel dat A. (...) in het buitenland was toen u uit Albanië vluchtte en insinueerde u verwarring bij de tolk zonder dit concreet toe te lichten (CGVS II A. (...), p. 12). Een afdoende uitleg gaf u bijgevolg niet, temeer daar uw laatste verklaringen ook niet overeenstemmen met deze van uw echtgenote. Toen ze tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud gevraagd werd of A. (...) voor of na jullie definitief uit Albanië vertrokken is, kon uit haar antwoorden opgemaakt worden dat hij vaak in het buitenland verblijft en dan weer naar Albanië terugkeert om zijn familie te zien (CGVS E. (...) II, p. 4-5). Dat jullie onduidelijke verklaringen aflegden over de verblijfplaats van A. (...) en dat zelfs blijkt dat A. (...) ondanks de bloedwraakdreiging op regelmatige basis vanuit het buitenland naar Albanië

terugkeert, ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees dat heel uw familie in de bloedvete met de H. (...)’s vermoord kan worden.

Ook over A. (...), die u net als A. (...) een week voor uw eerste persoonlijk onderhoud te kennen zou gegeven hebben dat hij zou vertrekken (CGVS I A. (...), p. 4), legde u vreemde verklaringen af. Immers, tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op 8 november 2022 (i.e. zeven maanden na het eerste) verklaarde u dat A. (...) waarschijnlijk nog steeds in Albanië verblijft en dat hij sinds de bedreigingen van 2021 Albanië niet had verlaten, maar dat hij u verteld had – u vermoedde zo een vier à vijf maanden voor uw tweede persoonlijk onderhoud (i.e. juni-juli 2022) – dat hij misschien toch wil vluchten en dat hij ‘waakzamer’ is bij zijn verplaatsingen (CGVS II A. (...), p. 9-10). U verklaarde toen ook dat u niet wist of hij eerder de intentie had gehad om het land te verlaten (CGVS II A. (...), p. 10). Dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud nog beweerde dat hij u een week voor uw persoonlijk onderhoud (i.e. begin april 2022) reeds te kennen had gegeven dat hij het land wilde verlaten terwijl u tijdens uw tweede onderhoud verklaarde dat hij u pas vier of vijf maanden eerder (i.e. in juni of juli 2022) een eerste keer te kennen gaf dat hij Albanië misschien zou verlaten, is behoorlijk vreemd. Ook is het opmerkelijk dat u bijzonder weinig wist te vertellen over A. (...)’s waakzaamheid, i.e. de manier waarop A. (...) zijn leven zou hebben aangepast ten gevolge van de bloedwraakdreiging. U wist immers niet wat hij allemaal doet en hoopte enkel dat hij voorzichtig is (CGVS A. (...) II, p. 10). Aangezien A. (...) u eerder duidelijk te kennen gaf dat hij het land zou verlaten – u was er tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud zelfs van overtuigd dat hij dit inmiddels gedaan had –, maar dat hij het uiteindelijk niet deed en besliste te blijven, is het vreemd dat u niet zou weten hoe hij zijn leven al dan niet heeft aangepast aan de vernieuwde bloedwraakdreiging. Zijn voortdurend verblijf in Albanië is bovendien moeilijk te verzoenen met dezelfde actuele bloedwraakdreiging die volgens u ook boven zijn hoofd hangt.

Over C. (...) zei u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op 8 november 2022 niet precies te weten wanneer hij Albanië had verlaten. U preciseerde toen wel dat u C. (...) ongeveer twee maanden eerder (i.e. in september 2022) had gesproken en dat hij u toen vertelde dat hij net na een verblijf in Albanië in Duitsland was aangekomen. Uiteindelijk bleek dat C. (...), net als A. (...), cf. supra, over en weer pendelt tussen Albanië en het buitenland (CGVS II A. (...), p. 5-6). Dat uw broer, ofschoon hij ook met de dood bedreigd werd, geregeld terugkeert naar Albanië zonder in het buitenland om internationale bescherming te verzoeken, enkel en alleen om uw ouders te zien of om zijn visumvrij reizen niet kwijt te spelen (CGVS II, p. 6), is een houding die slechts bijzonder moeilijk in overeenstemming te brengen is met de ernst van de door u beweerde actuele bloedwraakdreiging.

(...)

Tot slot wist u bijzonder weinig over eventuele problemen die familieleden ondervonden en heeft u er zich bovendien niet naar geïnformeerd. U wist bijv. niet of er nog concrete aan uw familieleden gerichte bedreigingen werden geuit nadat u Albanië had verlaten en of uw broer A. (...), die op het moment van de feiten Albanië reeds verlaten had en die volgens uw verklaringen immer op zijn hoede was, de jongste jaren bedreigingen heeft ontvangen. Wanneer u met hem sprak, had u het enkel over hoe het met hem ging en informeerde u niet naar bedreigingen. Dat A. (...) een gesloten type is, zoals u nog zei (CGVS II A. (...), p. 10-11), doet niets af aan het feit dat van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht kan worden dat hij zich zo grondig mogelijk informeert over die elementen die rechtstreeks verband houden met de kern van zijn vrees, quod non in casu. Ook bij uw oom H. (...), die u een tijdje voor uw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gesproken heeft en die zich thans in Duitsland bevindt, heeft u zich niet geïnformeerd naar eventuele persoonlijke bedreigingen die hij heeft ontvangen, terwijl hij enorm veel gevaar loopt en door de H. (...)’s rechtstreeks verantwoordelijk werd gehouden voor de moord op familieleden (CGVS A. (...) II, p. 12-13). Dat u bijzonder weinig wist over eventuele problemen van familieleden en dat u zich daar bovendien niet eens naar geïnformeerd heeft, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering actueel in een bloedvete te zijn betrokken.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door boudweg en op algemene wijze aan te geven dat zij om elkaar niet in gevaar te brengen zo weinig mogelijk contact zouden hebben met hun familieleden, die ook op de vlucht zijn, doen zij aan deze motieven immers hoegenaamd geen afbreuk. Voor de vastgestelde inconsistenties in hun verklaringen, bieden zij met deze uitleg vooreerst niet de minste verklaring. Bovendien blijkt uit hun voormelde verklaringen dat verzoekende partijen na hun vertrek uit hun land van herkomst wel degelijk nog in contact stonden met en informatie konden verkrijgen en ook verkregen van en inzake hun voormelde familieleden. Derhalve mochten van verzoekende partijen inzake het voorgaande wel degelijk (veel) meer gedegen verklaringen worden verwacht. Voor het overige laten verzoekende partijen de voormelde motieven geheel ongemoeid. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

Verder wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

*“Verder is het opmerkelijk dat ofschoon u twee jaar voor de bedreigingen per sms stopte met werken omdat u vernomen zou hebben dat H. (...) was teruggekeerd, uw vrouw op de Dienst Vreemdelingenzaken en ook op het Commissariaat-generaal aanvankelijk verklaarde dat ze voor het eerst in aanraking kwam met de bloedvete toen jullie in oktober 2021 per sms bedreigd werden en dat ze dus in dit verband het gerucht over de terugkeer van H. (...) niet spontaan vermeldde (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ E. (...), vraag 3.5; CGVS I E. (...), p. 6-7). Hiermee geconfronteerd, verwees ze louter naar uw verklaringen en had ze verder niets te zeggen (CGVS I E. (...), p. 9). In alle redelijkheid kan evenwel aangenomen worden dat ze ook op de hoogte zou moeten zijn van de regelmatige terugkeer van H.H. (...) naar Tropojë waardoor u moest stoppen met werken. Het is bovendien bevreemdend dat u verklaarde dat het feit dat H.H. (...) in de omgeving gesignaleerd werd voor u de enige reden was om te stoppen met werken terwijl uw vrouw tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud niet eens de precieze reden waarom u stopte met werken kende: ze kon enkel heel algemeen stellen dat u stopte met werken omdat u bang was voor bloedwraak, niets meer (CGVS I E. (...), p. 11). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud kwam ze niet veel verder dan de algemene bewering dat u stopte met werken omdat er door een machtswissel in uw regio rondom u allemaal mensen waren die ‘met de tegenpartij’ waren, zonder dit concreet te onderbouwen (CGVS II E. (...), p. 7). Het is ook eigenaardig dat uw vrouw, die wist dat H. (...) in Albanië gesignaleerd werd, niet precies kon omschrijven wanneer dit was: het kon volgens haar zowel een jaar voor haar eerste onderhoud als in 2018 zijn (CGVS I E. (...), p. 9). Ze legde haar gebrek aan informatie hierover uit door te stellen dat ze hier niet echt mee bezig was, omdat ze met jullie kinderen bezig was (CGVS I E. (...), p. 9). Dat ze hiermee niet bezig was, terwijl ze vreesde dat jullie in de bloedvete gedood zouden kunnen worden (CGVS I E. (...), p. 10), mist elke realiteitszin. De loutere vaststelling dat uw vrouw geen idee had wanneer H. (...) terugkeerde naar Albanië zet de geloofwaardigheid van zijn door jullie beweerde terugkeer naar Albanië danig op de helling. Bijgevolg wordt jullie actuele vrees voor bloedwraak vanwege de familie H. (...) wederom ernstig ondergraven.”*

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat verzoeker verzoekster inzake het voorgaande niet zou hebben ingelicht, en dit louter omdat hij haar niet ongerust wilde maken, is gelet op de aard en de ernst van de aangevoerde problemen en vrees niet geloofwaardig. Dat verzoeker zelfs nadat hij zou zijn gestopt met werken en ondanks dat hij zoals hij beweerde nauwelijks nog buiten durfde te komen verzoekster niet terdege zou hebben geïnformeerd over de redenen achter zijn gedrag, is niet aannemelijk. Hoe dan ook mocht worden verwacht dat verzoeker dit achteraf zou hebben gedaan en dat verzoekster hierin ook de nodige interesse zou hebben betoond. Zelfs indien verzoekster hiervan indertijd niet op de hoogte was, kon aldus worden verwacht dat zij hiervan wel op de hoogte zou zijn geweest gedurende haar persoonlijke onderhouds bij verweerder. Dient immers te worden opgemerkt dat redelijkerwijze mag worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming zich terdege informeert omtrent zowel de kernaspecten van zijn relaas als de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. In dit kader mocht worden verwacht dat verzoekende partijen, zo zij werkelijk een ernstige en oprechte vrees voor vervolging koesterden en nood hadden aan internationale bescherming, het, al was het maar in het kader van hun onderhavige verzoek om internationale bescherming en met het oog op hun respectieve persoonlijke onderhouds, met elkaar terdege zouden hebben gehad en elkaar zouden hebben ingelicht omtrent de cruciale elementen in en de kern van het aangevoerde asielrelaas. Bijgevolg mocht tevens en wel degelijk worden verwacht dat zij over het voorgaande eensluidende verklaringen zouden afleggen en dat zij hierover beide op een spontane, doorleefde, duidelijke, gedetailleerde en coherente wijze zouden kunnen verhalen.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen met reden aangegeven:

*“Het is voorts ook nog opmerkelijk dat u verklaarde dat u onmiddellijk na de achtervolging in november 2021, die u kaderde in de aangehaalde bloedvete, een beroep deed op Isuf Celaj, de voorzitter van de Democratische Partij in de regio Tropojë (CGVS I A. (...), p. 8), maar dat het door hem geschreven attest geen gewag maakt van de recente bedreigingen en problemen met de familie H. (...). Het vermeldt slechts dat de socialistische regering en hun gewapende troepen in de jaren 1998-1999 verantwoordelijk waren voor een aantal moorden op en de vervolging van uw familieleden en dat u in de context van de verkiezingen van 2021 politieke problemen kende. Nergens blijkt uit het document dat de familie H. (...) naar Albanië teruggekeerd zou zijn of dat u over die problemen met Isuf Celaj zou hebben gesproken. Dat uit niets blijkt dat uw recente problemen en de terugkeer van een figuur als H.H. (...) in uw gesprek met Isuf Celaj aan bod zijn gekomen, is bijzonder merkwaardig.”*

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg en op algemene wijze te herhalen en te bevestigen dat verzoeker onverrichterzake bij I.C. ten rade zou zijn gegaan, ontkrachten verzoekende partijen deze motieven immers op generlei wijze.

Gelet op hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze geconcludeerd:

*“Gelet op het voorgaande, heeft u de actualiteit van de door u aangehaalde bloedvete niet aangetoond. Bijgevolg kan er tevens danig aan de geloofwaardigheid van de bedreigingen die u sinds oktober 2021 ontvangen zou hebben en die hier rechtstreeks mee verbonden zijn getwijfeld worden. Dat u in dit verband documenten kon neerleggen, doet hieraan geen afbreuk. Om bewijskrachtig te zijn dienen documenten immers te kaderen in een geloofwaardig relaas.”*

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Door eenvoudigweg te wijzen op de (inhoud van de) neergelegde dreigberichten en de door hen neergelegde stukken en documenten, ontkrachten zij de voormelde motieven namelijk niet.

Hoe dan ook, wordt in de bestreden beslissingen op grond van de verklaringen van verzoekende partijen, de in het dossier opgenomen stukken en de voorliggende landeninformatie geheel terecht gemotiveerd:

*“Wat er ook van zij, u bracht geen overtuigende feiten of elementen aan waaruit kan blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen met de familie H. (...) geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.*

*Zo blijkt uit uw verklaringen dat ofschoon u in 2018 een eerste keer via contacten van H.H. (...) vernomen had dat H.H. (...) in uw regio vertoefde, hoewel u dit nogmaals bevestigd werd in de zomer van 2019 en hoewel u de bedreigingen in die mate ernstig nam dat u zich genoodzaakt zag in september 2019 te stoppen met werken en zo weinig mogelijk buiten te komen, u H. (...)’s terugkeer nooit gemeld heeft aan de politie (CGVS I A. (...), p. 22). U trachtte uw ontbrekende klacht uit te leggen door te stellen dat u de informatie uit betrouwbare bron had waardoor het moeilijk werd om klacht in te dienen (CGVS II A. (...), p. 19). Dit kan uiteraard uw nalaten de terugkeer van H. (...), een gezochte misdadiger, te melden aan de politie niet rechtvaardigen. Dat u geen vertrouwen in de politie had waardoor u de terugkeer van H. (...) niet meldde en dat u ook geen bewijzen had, zoals u ook nog stelde (CGVS I A. (...), p. 22; CGVS II A. (...), p. 19), is evenmin overtuigend. U deed immers later wel een beroep op de politie naar aanleiding van de bedreigingen via sms en naar aanleiding van de achtervolging waarvan u evenmin bewijzen had. Aangezien u dan klaarblijkelijk wel voldoende vertrouwen had in de politie om een klacht in te dienen, zelfs al had u geen bewijzen van de achtervolging, zoals uit uw verklaringen voor de Albanese autoriteiten opgemaakt kan worden, kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u ook voldoende vertrouwen zou gehad hebben in de politie toen u vernomen zou hebben dat H.H. (...) in de regio was. Bovendien kan opgemerkt worden dat u, toen u in 2021 naar de politie stapte in verband met de bedreigingen per sms en de achtervolging, evenmin expliciet te kennen gaf dat H.H. (...) terug was in de regio. U verklaarde toen enkel ten aanzien van de Albanese autoriteiten dat jullie families sinds 1998 in een bloedwraak met de H. (...)’s verwickeld waren en dat u veronderstelde dat zij achter de bedreigingen zaten. Echter, u vermeldde nooit, zo blijkt uit de neergelegde documenten en uit uw verklaringen (CGVS II A. (...), p. 19), dat H.H. (...) in persoon terug zou zijn in Tropojë. Dat de terugkeer van de familie H. (...) vervat zat in uw verklaring te veronderstellen dat de familie H. (...) achter de bedreigingen zit, zoals u nog aanstipte (CGVS II A. (...), p. 20), rechtvaardigt niet dat u nooit expliciet gemeld heeft aan de Albanese autoriteiten dat u concrete indicaties had dat H.H. (...) terug in Albanië was, temeer daar het versturen van berichten op zich geen aanwezigheid in Albanië veronderstelt. Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien u de terugkeer van uw voornaamste belager H. (...) niet aan de autoriteiten meldt, kunnen ze naar aanleiding hiervan uiteraard ook niet optreden en een onderzoek naar zijn whereabouts opstarten.*

*Voorts blijkt uit niets dat de Albanese autoriteiten niet bereid of in staat waren op te treden tegen uw belagers en dat de staat dus niets ondernomen zou hebben om jullie te beschermen. U verklaarde dat u klacht heeft ingediend naar aanleiding van de dreigementen per sms en naar aanleiding van de achtervolging – hetgeen ook blijkt uit de door u neergelegde documenten –, maar dat de politie niets heeft ondernomen. U vertrouwt de politie niet, zeker niet omdat de Socialistische Partij aan de macht is. U verwees hierbij onder meer naar tekortkomingen van de politie toen jullie bloedvete tijdens de jaren 1990 op zijn hoogtepunt was (CGVS I A. (...), p. 13-14; p. 22; CGVS II A. (...), p. 20; CGVS, E. (...), p. 6-8; CGVS E. (...) II, p. 9). Ofschoon aangekomen kan worden dat de autoriteiten niet altijd adequaat hebben opgetreden ten tijde van het hoogtepunt van de door u aangehaalde bloedvete twee decennia*

geleden, heeft u, inzake uw beweerde actuele persoonlijke problemen, de beweerde passieve houding van de politie niet aannemelijk gemaakt. Zo blijkt uit de door u neergelegde documenten dat u op 26 oktober 2021 een klacht indiende wegens bedreigingen. U werd verhoord, uw identiteitsgegevens werden gecontroleerd en u kreeg de mogelijkheid om uw versie van de feiten uit de doeken te doen. Uw gsm werd gecontroleerd en uit dit onderzoek bleek dat u zeven beledigende en/of bedreigende sms berichten had gekregen. Nog blijkt uit uw documenten dat naar aanleiding van uw klacht een strafonderzoek ingesteld werd naar uw belagers. Op 8 november 2021 werd u in dit verband ondervraagd en toen deed u tevens melding van de achtervolging de dag voordien. Hierbij werden er heel concrete vragen over uw achtervolgers gesteld. U maakte echter duidelijk dat u noch informatie had over de achtervolgende auto (zoals bijv. merk of nummerplaat) en passagiers, noch bewijzen kon aanleveren aangezien er geen camerabeelden noch getuigen waren. Alles werd genoteerd, u kreeg het procesverbaal te lezen en u kreeg de kans om opmerkingen te maken. Uiteindelijk werd het onderzoek pas opgeschort nadat uit onderzoek gebleken was dat de telefoontjes afkomstig waren van ene D.H. (...) maar dat het onmogelijk was om deze D.H. (...) te lokaliseren. Op het moment dat u Albanië verliet was het onderzoek nog niet afgesloten en toen het onderzoek finaal werd opgeschort ging u hiertegen niet in beroep (CGVS I A. (...), p. 13; p. 22). Uit niets blijkt dan ook dat het feit dat uw belager(s) niet kon(den) opgespoord worden te wijten zou zijn aan onwil of onkunde van de Albanese autoriteiten. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat daders niet opgespoord kunnen worden kan te wijten zijn aan menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen,...) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Ofschoon u oordeelde dat de politie niets had ondernomen, erkende u overigens dat ze geen fouten had gemaakt (CGVS I A. (...), p. 14). Dat de autoriteiten geen politieman naar uw omgeving hadden gestuurd om u te beschermen (CGVS II A. (...), p. 19-20), doet aan het voorgaande geen afbreuk. Dat de politie jullie niet voortdurend persoonlijk kon beschermen betekent op zich niet dat afdoende bescherming niet voorhanden zou zijn. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd.

Zelfs al was u niet tevreden over de strafmaat (CGVS II A. (...), p. 23), kan er ook nog worden gewezen op de veroordeling van de schutter die uw oom I. (...) een tiental jaren geleden verwondde en die veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van verschillende jaren. De resterende H. (...)’s verblijven in het buitenland omdat ze, zo blijkt uit uw verklaringen en uit de beschikbare informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, in Albanië worden gezocht. H.H. (...), die in Albanië gezocht werd voor verschillende moorden, werd in 2007 gearresteerd in Zweden waar hij uiteindelijk om internationale bescherming verzocht. Z.H. (...), die ook in Zweden verblijft, werd in Albanië veroordeeld tot levenslang voor moord (CGVS I A. (...), p. 12). Hieruit kan dan ook bezwaarlijk blijken dat de Albanese autoriteiten niet bereid zouden zijn om tegen de H. (...) -clan op te treden.

Ook kan opgemerkt worden dat hoewel u de politie in kennis stelde van de bedreigingen via sms en de achtervolging, u niet naar de politie gegaan bent toen buurtbewoners enkele weken na de achtervolging gewapende mannen in de buurt van uw woning hadden gezien. U rechtvaardigde uw nalaten om klacht in te dienen door te verwijzen naar de passieve houding van de politie inzake uw eerdere aangifte (CGVS I A. (...), p. 22-24; CGVS II A. (...), p. 13; p. 17). Hierboven is evenwel gebleken dat u de passieve houding van de Albanese autoriteiten na uw klacht niet heeft aangetoond. Indien u nieuwe feiten niet ter kennis van de politie brengt, kan ze naar aanleiding hiervan ook niet gepast optreden.

In tegenstelling tot het functioneren van de Albanese autoriteiten meer dan twee decennia geleden en in tegenstelling tot uw blote beweringen over het actuele functioneren van de Albanese politie (CGVS II A. (...), p. 7), blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal over het actuele functioneren van de Albanese autoriteiten (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_albanie\\_algemene\\_situatie\\_20221215.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporaryalbania-characterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl> ) bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen, waarbij overigens in een recent verleden zelfs prominente leden van de Socialistische Partij werden vervolgd en gestraft. U verwees in dit verband zelf naar het lot van de voormalige minister van Binnenlandse Zaken, die nochtans door premier Edi Rama als ‘de beste minister van zijn team’ werd beschouwd (CGVS I A. (...), p. 18; CGVS II A. (...), p. 7). Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt

daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Niettegenstaande rechtsvervolgning door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden in het verleden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Vanaf 2012 hebben de Albanese autoriteiten tevens een databank ontwikkeld met als doel een zicht te krijgen op alle personen en families die in een bloedwraak verwickeld zijn. Zowel de Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de dienst van de Ombudsman hebben toegang tot deze databank. De databank bestrijkt het volledige land en wordt nog steeds regelmatig, geactualiseerd. Zowel de overheid als het middenveld (o.a. religieuze leiders, verzoeningscommissies) proberen verder door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. In 2018 heeft de Albanese politie nog een nieuw actieplan (Action Plan 2057/2018) goedgekeurd voor de preventie, detectie, documentatie en bestrijding van criminele feiten in de context van bloedwraaksituaties. Er is ook een taskforce opgericht met de bedoeling om alle activiteiten van lagere afdelingen aan te sturen en te coördineren in de strijd tegen de bloedwraak. Bedoeling van het actieplan is om de strijd tegen het fenomeen aan te gaan in nauwe samenwerking met lokale overheden en ngo's door de oplossing van conflicten via verzoening, door samenwerking met het parket bij de snelle vervolging en berechting van de daders, door de organisatie van allesomvattende maatregelen om daders te arresteren en door de versterking van de samenwerking met scholen om de jongere generaties op te voeden in de geest van tolerantie en misdaadpreventie. In de periode 2013-2020 heeft de politie ontmoetingen georganiseerd met lokale overheden en ngo's om het bewustzijn van de bevolking rond alle maatregelen te verhogen. Verder werd op wetgevend vlak de strafwet herhaaldelijk aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Daarnaast dienen gevallen van bloedwraak voortaan behandeld te worden door de Rechtbank voor Zware Misdrijven (Albanees: Gjykata e Krimeve të Rënda). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Volgens de ngo Global Initiative zal de Albanese overheid wel degelijk bescherming bieden aan wie melding maakt bij de autoriteiten dat hij (of zij) bedreigd wordt in het kader van een bloedwraak. De bescherming zal gebeuren door monitoring en/of door de arrestatie van de personen die de dreiging heeft geuit. Maar nog volgens deze NGO staan families eerder weigerachtig om zich tot de politie te wenden. In sommige gemeenschappen is eer nog steeds belangrijk en wordt de bijstand van de politie invoeren als een zwakte en een schande ervaren. Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende, niet door u gezette (CGVS I A. (...), p. 22-23; p. 27) stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste

– functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. In dit verband kan er ook nog opgemerkt worden dat betreffende de door u aangehaalde dood van een meisje doordat ze in aanraking kwam met een jetski bestuurd door een politieofficier, uit de beschikbare informatie blijkt dat de politieofficier in kwestie hiervoor vervolgd wordt en dat hij een gevangenisstraf riskeert van 10 tot 20 jaar. Vijftien politiemensen die verondersteld werden het strand waar het incident plaats vond te bewaken werden ontslagen. Wat betreft de door u aangehaalde moord op Klodian Rasha, een jongeman die gedood werd door de politie waarna het onderzoek gemanipuleerd werd, werd de politieagent die hem doodschoot veroordeeld tot 12 jaar celstraf. Tevens loopt er een onderzoek wegens manipulatie van de plaats van de misdaad (CGVS II A. (...), p. 7). Gelet op het voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen en in het geval van problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. De landeninformatie die verzoekende partijen aanhalen – eveneens het uittreksel van de Washington Post, neergeld op 19 december 2023 om 17u 20 na sluiting van de debatten, handelend over een bitsige strijd in het Albanese parlement met betrekking tot de corruptie bij politici – stemt namelijk deels overeen met en ligt voor het overige geheel in dezelfde lijn als de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder. Uit het geheel van de heden voorliggende landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat, hoewel er in Albanië nog verbetering mogelijk is op het vlak van de aanpak van onder ander corruptie en de georganiseerde misdaad, in dit land wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging zijn gegarandeerd, waarbij in een recent verleden en zoals verzoeker ook zelf te kennen gaf ook en zelfs prominente leden van de Socialistische Partij werden vervolgd en bestraft. De Albanese autoriteiten bieden in het geval van eventuele (veiligheids-)problemen en van problemen in het kader van bloedwraakvetes blijkens de beschikbare landeninformatie voldoende bescherming aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, treffen redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade en voorzien in dit kader een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen. Bijgevolg kan worden aangenomen dat verzoekende partijen, in het geval waarin zij nood zouden hebben aan bescherming en zo zij daartoe de nodige pogingen zouden ondernemen en de nodige stappen zouden zetten, in het kader van hun beweerde problemen en vrees ten gevolge van een bloedwraakvete toegang hebben tot de nodige bescherming in hun land van herkomst en kunnen verzoende partijen met hun algemene verwijzingen naar het functioneren van politie en justitie in Albanië geenszins volstaan om aannemelijk te maken dat zij zich niet zouden kunnen beroepen op de bescherming van hun eigen nationale autoriteiten. Mede gelet op het voorgaande en in acht genomen de hoger gedane, pertinente en terechte, inzake en op basis van hun verklaringen gedane vaststellingen, haalden en halen verzoekende partijen verder geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst en zo zij hiertoe een ernstige poging zouden ondernemen, in het kader van hun aangevoerde problemen verstoken zouden riskeren te blijven van de nodige bescherming.

Hetgeen voorafgaat, vindt overigens eveneens duidelijk bevestiging in het feit op zich dat het land van herkomst van verzoekende partijen (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;

- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

*“Verder haalde u nog problemen ten gevolge van uw politiek engagement aan. Zo verklaarde u dat toen u actief was tijdens de verkiezingen als stemmenteller/waarnemer bedreigd werd door aanhangers van de socialistische partij en dat u tijdens verschillende betogingen kortstondig opgepakt en geslagen werd door de politie (CGVS I A. (...), p. 19-20; CGVS II A. (...), p. 7).*

*Het is echter opmerkelijk dat toen u op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd werd of u ooit gearresteerd werd, u antwoordde dat dit nooit het geval was (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.1). Toen u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op deze tegenstrijdigheid gewezen werd, beweerde u dat de vraag was of u ooit veroordeeld werd en dat u geantwoord had dat dit niet het geval was (CGVS I A. (...), p. 19). Dit klopt niet. Er werd immers wel degelijk gevraagd of u gearresteerd werd. De vraag of u veroordeeld werd, was de volgende vraag (Vragenlijst CGVS, vraag 3.2). Dat het een kort interview was kan evenmin vergoelijken dat u het feit dat u aangehouden werd niet ter sprake bracht (CGVS I A. (...), p. 19-20). Immers, de vraag of u ooit gearresteerd werd, werd u expliciet gesteld en u kon tijdens hetzelfde onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken zelfs uitleggen dat u beledigd en bedreigd werd door aanhangers van de Socialistische Partij (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud trachtte u het feit dat u de arrestatie niet aanhaalde andermaal te rechtvaardigen door te stellen dat de vorige tolk niet goed had vertaald: u wees op de nuanceverschillen tussen ‘vergezeld worden naar het politiecommissariaat’ en een ‘gerechtelijke en een administratieve aanhouding’ (CGVS II A. (...), p. 7-9). Ook deze uitleg weet slechts moeilijk te overtuigen. Immers, er werd op de Dienst Vreemdelingenzaken zowel gevraagd naar een korte hechtenis in een politiekantoor als naar een opsluiting voor iets langere tijd in een gevangenis (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Behalve problemen met aanhangers van de Socialistische Partij vermeldde u nergens problemen met de autoriteiten of mishandelingen door de politie: u verklaarde zelfs expliciet dat u geen problemen had met de autoriteiten (CGVS II A. (...), p. 4; Vragenlijst CGVS, vraag 3.7). Indien u werkelijk gearresteerd werd en door de autoriteiten geslagen werd, kon in alle redelijkheid verwacht worden dat u dit vermeld zou hebben op de Dienst Vreemdelingenzaken, quod non in casu. Er kunnen dan ook zeer ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw beweringen dat u gearresteerd en geslagen zou zijn door de politie.*

*Bovendien dient vastgesteld te worden dat uit niets blijkt dat u bij de arrestaties tijdens betogingen waaraan u deelnam persoonlijk geïdendeerd werd. U verklaarde immers dat er veel mensen lukraak werden opgepakt en dat de commissariaten vol zaten met betogers (CGVS I A. (...), p. 27-28; CGVS II A. (...), p. 4-5). Dat u niet in het bijzonder werd geïdendeerd, blijkt overigens ook uit het feit dat, in tegenstelling tot uw broer tegen wie na zijn deelname aan een protest op 2 juni 2019 een rechtszaak werd aangespannen wegens weerspanningheid, zoals ook blijkt uit de neergelegde documenten, u nadat u kort naar het politiebureau werd vergezeld u gewoon kon beschikken zonder meer. Sindsdien verbleef u nog tot begin 2022 in Albanië (CGVS II A. (...), p. 4).*

*Tot slot heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u naar aanleiding van de beweerde arrestaties en de beweerde slagen die u gekregen zou hebben van agenten of naar aanleiding van het feit dat aanhangers van de socialistische partij u bedreigden geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming door de hierboven geciteerde in Albanië aanwezige lokale en/of hogere veiligheidsinstanties. U maakte immers duidelijk dat u geen klacht indiende naar aanleiding van uw problemen met aanhangers van de Socialistische Partij tijdens verkiezingen of naar aanleiding van eventueel gebrekkig of gewelddadig politieoptreden (CGVS I A. (...), p. 21). Dat een politiecommissaris aanwezig was toen u als verkiezingswaarnemer door socialisten werd bedreigd en dat de politie toen niets had gedaan (CGVS I A. (...), p. 21), volstaat niet om te kunnen besluiten dat er geen voldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië zouden zijn, aangezien hierboven reeds gebleken is dat er mogelijkheden zijn om onvoldoende politieoptreden aan te klagen.*

*Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.”*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, onverminderd overeind.

De benevens de reeds hoger besproken stukken door verzoekende partijen neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet op dienstige wijze worden aangevochten of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Ook de stukken die verzoekende partijen (opnieuw) bij het verzoekschrift voegen zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. De huurovereenkomst, het attest van verblijf in een opvangcentrum, de arbeidsovereenkomst, het schoolrapport en de bijlagen 26 van verzoekende partijen bevatten geen elementen die afbreuk kunnen doen aan het voorgaande en/of die kunnen leiden tot de toekenning van internationale bescherming aan verzoekende partijen.

De inhoud van de kopieën van de notities van de persoonlijke onderhouds van verzoekende partijen bevond zich reeds in het administratief dossier en werd reeds hoger in rekening gebracht.

De arrestatie van C.H. en diens problemen met het gerecht worden in het voorgaande niet betwist doch vormen in hoofde van verzoekende partijen geen element op basis waarvan verzoekende partijen persoonlijk problemen riskeren en nood zouden hebben aan internationale bescherming.

De overige stukken, die reeds werden neergelegd bij het CGVS, werden reeds hoger besproken en in rekening gebracht.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekende partijen geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming aan en de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen en dienen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekende partijen te worden ontzegd.

3.10. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan dat en op welke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT